

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Forslaget er udarbejdet i forlængelse af Naalakkersuisuts redegørelse om børne- og unge strategien. Forslaget knytter sig desuden til de overordnede politiske målsætninger, som er udtrykt i Naalakkersuisuts koalitionsaftale og i FN's børnekonvention. Derudover tilsigter forslaget at implementere nogle af de overvejelser, der kom til udtryk på et miniseminar, der blev afviklet i november 2011 med deltagelse af fagfolk fra kommunerne og Selvstyret, hvor bl.a. vigtigheden af etablering af tværgående samarbejdsteams blev drøftet. Endelig er forslaget affattet med udgangspunkt i Naalakkersuisuts Uddannelsesstrategi.

Forslaget har som formål at sikre en mere fleksibel tilrettelæggelse af førskoleindsatsen, hvor bl.a. vigtigheden af, at de centrale aktører på børne- og ungeområdet har ejerskab i forhold til iværksatte initiativer, tilgodeses. Forslaget har herudover til hensigt at imødekomme nogle behov for ændringer, som er blevet konstateret siden ikrafttrædelsen af den gældende landstingsforordning på området.

Ændringerne vedrører en lempelse af det gældende krav om besiddelse af en bestemt uddannelse for at kunne komme i betragtning som leder af en daginstitution. Desuden indeholder forslaget også en forpligtigelse til at sikre pædagogisk-psykologisk rådgivning til børn i førskolealderen.

Derudover har forslaget også til hensigt, som anført i Børne- og Ungestrategien, at fremhæve nødvendigheden af en tidlig indsats i forhold til børn med særlige behov. Dette er med henblik på at sikre, at børn med handicaps eller andre særlige behov så vidt muligt har samme muligheder som andre børn i forhold til at realisere deres fulde potentiale og få et tilfredsstillende skoleforløb, som ruster dem til videre uddannelse.

Tidlig indsats minimerer risikoen for langtidsvirkninger og senfølger af handicap eller andre former for nedsat funktionsevne. I den forbindelse vurderes det nødvendigt at udrede børn med særlige behov så tidligt som muligt, hvilket bør ske tværfagligt med inddragelse af eksempelvis social- og sundhedssektoren samt PPR og Rådgivningscenter for Børn og Unge (Misi/PPR)) med henblik på en hurtig diagnosticering.

Endvidere skal det bemærkes, at forslaget i al væsentlighed er en videreførelse af bestemmelserne i den gældende landstingsforordning i form af landstingsforordning nr. 10 af 5. december 2008 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen, som knytter sig til

reformen af førskoleområdet under navnet ”den gode daginstitution”. Det var og er fortsat i den sammenhæng en overordnet ambition at styrke og forbedre hele uddannelsesområdet som sådan fra førskoleområdet til de videregående uddannelser.

Derudover har forslaget til formål at videreføre reformerne på daginstitutionsområdet med henblik på at skabe en sammenhængende indsats for at styrke udviklings- og uddannelsesindsatsen på alle niveauer. I den forbindelse er det en væsentlig målsætning at gøre børn skoleparate og skoleinteresserede, hvilket er en proces, der pågår allerede på førskoleniveau. Uddannelse forudsætter, at børnene er parate til at modtage læring, når de begynder i skole, hvorfor der skal arbejdes målrettet på at sikre dette allerede fra førskolealderen. Det er derfor vigtigt, at børn inden skolestart er sikret stimulation, har tilegnet sig almene begreber, udviklet sociale kompetencer og er blevet observeret med henblik på afdækning og tidlig indsats i forhold til specielle behov.

En hurtig opsporing og rettidig indgriben over for problemer hos børn og unge anses for afgørende for deres fremtidige trivsel, muligheder for at få et godt skoleforløb og for at klare sig godt senere i livet. I forlængelse heraf indeholder forslaget som nævnt ligeledes regler om pædagogisk-psykologisk rådgivning til børn i førskolealderen, som fra den 1. januar 2012 er overgået til kommunerne.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

a) Gældende ret

Den gældende lovgivning på førskoleområdet udgøres først og fremmest af landstingsforordning nr. 10 af 5. december 2008 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen som ændret ved landstingsforordning nr. 4 af 19. maj 2010. Herudover består gældende ret af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 5 af 13. april 2010 om forholdsregler mod smitsomme sygdomme i pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen og Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 4. februar 2011 om takstbetaling for pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen.

Den gældende lovgivning benytter begrebet ”forældremyndighedsindehavere/faktiske forsørgere med henblik på at imødegå de mange forskellige situationer, hvor det ikke er barnets forældre, der varetager barnets faktiske forsørgelse. Det kan eksempelvis omhandle den situation, hvor forældremyndighedsindehaveren er på midlertidigt uddannelsesophold i en anden by, hvorfor barnet er anbragt hos et familiemedlem. Hertil kommer andre retslige og praktiske varetægelsesforhold, der involverer f.eks. værger, plejeforældre, adoptivforældre, børnehjem m.m., selv om der i langt de fleste tilfælde vil være sammenfald mellem forældremyndighedsindehaveren og de faktiske forsørgere. Som begreberne er anvendt i den gældende landstingsforordning, er det nødvendigt i hvert tilfælde at vurdere, om der henvises til forældremyndighedsindehaveren eller til den faktiske forsørger. Der kan derfor opstå tvivl i forhold til hvem,

der i konkrete situationer skal inddrages i forbindelse med anvendelse af de enkelte bestemmelser, hvor der henvises til ”forældremyndighedsindehavere/faktiske forsørgere”.

Det fremgår desuden af den gældende landstingsforordnings § 4, stk. 2, nr. 1, at det påhviler Naalakkersuisut at sørge for pædagogisk-psykologisk forskning inden for førskoleområdet, hvorimod gældende lovgivning ikke regulerer spørgsmålet om at sikre pædagogisk-psykologisk rådgivning til børn i førskolealderen.

Det skal desuden bemærkes, at den gældende landstingsforordning ikke indeholder regler om oprettelse og ajourføring af en mappe for hvert barn, som foreslået af Skatte- og Velfærds-kommissionen. Herudover er der heller ingen regler om obligatorisk screening.

Det fremgår derudover af gældende lovgivnings § 13, stk. 1, at enhver daginstitution skal være godkendt af brandmyndighed, sundhedsmyndighed og byggemyndighed. For så vidt angår godkendelse i forhold til sundheds- og hygiejnemæssige kriterier er det ikke nærmere præciseret, hvilke instanser der er tale om, herunder om det er embedslægen, chefdistriktslæge eller en repræsentant for de lokale sundhedsmyndigheder. Sidstnævnte synes at være tilfældet i visse tilfælde, ligesom der i praksis også er sket godkendelse af veterinærmyndighed i forhold til daginstitutioner, hvor der forberedes madvarer.

Det fremgår endvidere af den gældende landstingsforordnings § 17, stk. 1, at daginstitutionens leder er pædagogisk uddannet og er placeret uden for stuenormeringen. Kravet om, at lederen skal have en bestemt uddannelsesmæssig baggrund, blev indsat i 2008-lovgivningen som led i en kodificering af eksisterende praksis. Bestemmelsen medfører imidlertid en udelukkelse af andre relevante faggrupper, selv om ansættelsesmyndigheden ikke kan besætte stillingen med en uddannet pædagog. Derudover er bestemmelsen ensbetydende med en begrænsning i forhold til ansættelsesmyndighedens dispositioner i relation til, om det i det konkrete tilfælde kunne være relevant at ansætte en leder med en anden uddannelsesmæssig baggrund og andre kvalifikationer i forhold til den enkelte institutions karakter. Hertil kommer spørgsmålet om pædagogmangel, som medfører, at der under visse omstændigheder ikke kan sikres egnede ledere, der indfrier den gældende landstingsforordnings krav til uddannelsesmæssig baggrund. Det skal samtidig bemærkes, at der ikke er knyttet nogen dispensationsbeføjelse til kravet om lederens uddannelsesmæssige baggrund.

Det fremgår endvidere samtidig af den gældende landstingsforordnings § 21, stk. 2, nr. 6, at brugerforsamlingen, som består af samtlige forældremyndighedsindehavere eller faktiske forsørgere og personalet i daginstitutionen, skal indstille ansættelse af daginstitutionens leder til kommunalbestyrelsen. Der foreligger hermed en pligt til at inddrage samtlige medlemmer af brugerforsamlingen, som alle skal gennemgå relevante personlige dokumenter vedrørende ansøgere til stillingen. Hertil kommer visse retlige betænkeligheder ved, at personalet, som skal arbejde under den pågældende leder, inddrages i beslutningen om ansættelse af lederen,

idet dette rummer nogle interessemæssige uhensigtsmæssigheder, herunder problemstillinger i forhold til lederens instruktionsbeføjelse i forhold til personalet.

b) Forslaget

Det overordnede formål med forslaget består i at etablere en mere tidssvarende førskolelovgivning med fleksible rammer i forhold til tilrettelæggelse af arbejdet i de enkelte institutionsformer samtidig med, at hensynet til kvaliteten af de pædagogisk udviklende tilbud tilgodeses. Samtidig er det, som også nævnt indledningsvis, kendetegnende for forslaget, at det både strukturelt og indholdsmæssigt i al væsentlighed bygger på den gældende landstingsforordning om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen.

Det tilstræbes at gøre lovgivningen mere brugervenlig ved på forhånd at bestemme, om der er tale om forældremyndighedsindehaverne til barnet eller barnets faktiske forsørgere. Dette er sket ved at vurdere, om der i de konkrete situationer, som reguleringen angår, er tale om overordnede spørgsmål, som forudsætter inddragelse af forældremyndighedsindehaverne, hvilket kan dreje sig om indskrivning af barnet i en daginstitution, eller om der er tale om forhold, hvor de praktiske hensyn forudsætter inddragelse af barnets faktiske forsørgere. Sidstnævnte omhandler typisk spørgsmål i relation til barnets dagligdag. Det skal dog i den sammenhæng bemærkes, at i forbindelse med benyttelse af bestemmelser, der henviser til barnets faktiske forsørgere, ofte vil være sammenfald, idet barnets faktiske forsørgere ofte også har forældremyndigheden til barnet.

Forslaget introducerer desuden en bestemmelse om sikring af pædagogisk-psykologisk rådgivning til børn i førskolealderen, hvilket er en nyskabelse både i forhold til den konkrete lovgivning og i relation til målgruppen. Ansvar herfor er ved aftale herom med kommunerne henlagt til de enkelte kommunalbestyrelser allerede fra den 1. januar 2012, hvilket således er et tidspunkt, der ligger før lovens ikrafttrædelse.

Derudover indeholder forslaget i henhold til Uddannelsesstrategien bestemmelser om obligatorisk screening af alle børn med henblik på at sikre børnenes udviklingsmuligheder og bedre vilkår for læring. Det er samtidigt blevet tilføjet i forslaget, at Naalakkersuisut udvikler vejledende pædagogiske retningslinjer som støtte i forhold til kommunalbestyrelsernes udarbejdelse af pædagogiske årsplaner.

Endvidere indeholder forslaget en bestemmelse om oprettelse og ajourføring af en mappe for hvert barn. Børnemapper er af Skatte- og Velfærdskommissionen nævnt som eksempel på struktur og instrumenter, der i højere grad understøtter en kontinuerlig indsats for socialt udsatte børn.

Oprettelse af mapper for hvert barn skal ses i sammenhæng med, at en række børn allerede før skolestart kan identificeres som havende behov for en særlig indsats, f.eks. af socialvæsenet

eller daginstitutioner. Disse børn kan efter omstændighederne også have behov for en særlig indsats ved skolestart og i skolegangen generelt. Det er derfor nødvendigt, at skolen får denne viden med. Anvendelse af børnemapper ses derfor som del af den kontinuerlige indsats for børn, herunder sårbare børn. Skatte- og Velfærdskommissionen har i den forbindelse anført, at den kontinuerlige støtte og overgangen fra dagpasning til skole bør indgå i udvikling af Meeqerivitsialak (Den gode daginstitution). Skatte- og Velfærdskommissionen var endvidere af den opfattelse, at fokus på den kontinuerlige indsats ikke kan afvente den videre udvikling og implementering af Meeqerivitsialak, men bør iværksættes nu. Derfor foreslås der indsat en forpligtelse til at oprette børnemapper for hvert enkelt barn allerede på førskoleområdet.

Endvidere indeholder forslaget en lempelse i forhold til det gældende krav omkring daginstitutionens leders uddannelsesmæssige baggrund, idet de ansættende instanser jf. ordlyden af den gældende landstingsforordning, alene kan ansætte ansøgere fra den pågældende faggruppe. Dette er ensbetydende med, at eventuelle andre ansøgere med en anden relevant uddannelsesmæssig baggrund på forhånd er udelukket fra at komme i betragtning til stillingen som leder af en daginstitution, selv om ansættelsesmyndigheden på grund af manglende ansøgninger fra uddannede pædagoger, ikke kan besætte lederstillingen.

Der er ligeledes foretaget mindre ændringer i forhold til bestemmelsen vedrørende de instanser, der involveres i forbindelse med godkendelse af daginstitutioner, således at det nu i højere grad er præciseret, hvilke myndigheder der er tale om.

Herudover indeholder forslaget en ændring for så vidt angår ansættelsesproceduren, idet det af forslaget fremgår, at det ikke er samtlige medlemmer af brugerforsamlingen, der forestår indstillingen af en daginstitutionens leder, ligesom daginstitutionens personale, som i øvrigt indgår i brugerforsamlingen, alene deltager som tilforordnet uden stemmeret ved ansættelsen af daginstitutionens leder. Dette skyldes den under afsnit a nævnte problemstilling vedrørende lederens instruktionsbeføjelse i forhold til daginstitutionens personale og hensynet til en effektiv ledelsesstruktur.

Endelig skal det oplyses, at forslaget under henvisning til gældende lovtekniske retningslinjer er udarbejdet som forslag til en helt ny lov i stedet for som forslag til en ændring af den gældende landstingsforordning. Det bliver herved ikke nødvendigt at sammenholde flere love for at kunne danne sig et overblik over førskolelovgivningen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det må antages, at de i forslaget indeholdte lempelser i kravene til daginstitutionens leder vil medføre visse positive konsekvenser i forhold til problemstillingen vedrørende pædagog-manglen.

Derudover antages forslaget at medføre visse økonomiske og administrative konsekvenser for Grønlands Selvstyre eller kommunerne, hvilket navnlig skyldes bestemmelserne vedrørende obligatorisk screening af alle børn i førskolealderen.

Afhængig af den endelige form af den obligatoriske screening, samt omfanget heraf, vil dette have en konsekvens i form af omkostninger til at uddanne personale til at kunne varetage screening, samt efterfølgende systematisk at gennemføre denne screening. Omkostningerne vil primært knytte sig til udvælgelse af screeningsformer og udvikling af disse til lokale forhold, samt uddannelse af personale til at kunne anvende de valgte screeningsformer.

Omkostningerne antages imidlertid at være kortsigtede og vil fortrinsvis vedrøre de 2 første år af screeningsforløbet, hvor screening udvælges, udvikles og implementeres, hvilket antages at andrage omkostninger på mellem 1.000.000 kr. – 2.500.000 kr. per år. Omkostningerne vil relatere sig til udvikling og testning af selve værktøjerne, inklusiv oversættelse og publicering, som i 2013 forventes at udgøre 1.000.000 kr. Herudover vil omkostningerne i 2014 knytte sig til justering og tilpasning af værktøjerne samt til kurser for institutionerne, som antages at udgøre 1.700.000 kr.

På langt sigt forventes det, at den obligatoriske screening samlet set vil have en positiv samfundsøkonomisk effekt, herunder at reducere omkostningerne til specialundervisning i folkeskolerne.

Samlet set vurderes indførslen af obligatorisk screening derfor at være omkostningsneutral for Selvstyret og kommunerne efter de to første år. På længere sigt forventes forslaget at have en positiv effekt på det offentlige finansielle råderum.

Det skal herudover bemærkes, at de fleste af nyskabelserne i forslaget relaterer sig til strukturelle og organisatoriske forhold. Dette gælder også for spørgsmålet om skriftligt at notere det enkelte barns særlige behov i en børnemappe. Forpligtelsen til at oprette og ajourføre børnemapper, som overdrages til barnets skole i forbindelse med barnets overgang fra førskoleområdet til folkeskolen, skal ses som et redskab til at øge kvaliteten på førskoleområdet og dermed kunne imødegå eventuelle problemstillinger så tidligt som muligt. Opgaven omhandler i praksis at nedfælde alle oplysninger af relevans vedrørende det enkelte barn. Bestemmelsen kan i den forbindelse i praksis ses som udtryk for en udvidet notatpligt. Det forventes i den forbindelse ikke, at en sådan registrering af særlige behov eller forhold hos det enkelte barn kan afstedkomme nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser.

For så vidt angår spørgsmålet om kommunalbestyrelsernes varetagelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning kan det oplyses, at dette allerede er reguleret i finansloven for 2012.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet og naturen. Forslaget antages herudover at have en gunstig indflydelse på folkesundheden som følge af forslagens fokus på bl.a. tidlig indsats i forhold til børn med særlige behov og etablering af tværgående indsatser med henblik på imødegåelse af de behov som sådanne børn måtte have. Endvidere antages det, at kommunernes varetagelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning til børn i førskolealderen, hvorved opgaveløsningen sker så tæt på borgerne som muligt, vil bidrage til en gunstig påvirkning af folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at indebære administrative konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget antages ikke at medføre andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget har i været i høring 2 gange i perioderne henholdsvis 26. januar 2012 til 2. marts 2012 og 5. juni 2012 til 10. juli 2012 hos:

Formandens Departement

Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik

Departementet for Finanser

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked

Det daværende Departement for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling

Departementet for Sundhed

Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø

Råstofdirektoratet

Landslægeembedet

SIK

Grønlands Arbejdsgiverforening (GA)

KANUKOKA

NUSUKA

IMAK

Perorsaasut Ilinniarsimasut Peqatigiiffiat (PIP)

Center for Sundhedsuddannelser (Peqqissaanermik Ilinniartik)

ASG (Akademikernes Sammenslutning i Grønland/ Ilinniagartuut Kattuffiat)

Ilisimatusarfik/Institut for Uddannelsesvidenskab

Socialpædagogisk Seminarium (Perorsaanermik Ilinniarfik)

Bedre Børneliv

Nanu Børn

ICC

Der blev i forbindelse med forslagets 1. høring i perioden 26. januar 2012 til 2. marts 2012 modtaget høringssvar fra GA, IMAK, Mælkebøtten og Departementet for Indenrigsafførelser, Natur og Miljø, Departementet for Finanser (AN), Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik (IAAN), ASG og PIP.

Der var generelt tilslutning til forslaget, bortset fra ASG's høringssvar, idet ASG mente, at forslaget burde i fornyet høring. Der er i øvrigt redegjort nærmere for ASG's bemærkninger i vedlagte bilag 1 om høringssvar i forbindelse med forslagets 1. høring. Som det fremgår, blev forslaget sendt i høring igen.

IAAN anførte i forhold til forslagets § 4, stk. 4, sidste led anførte, at det allerede fremgår af § 15 i inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse, at det påhviler kommunerne at redegøre for kommunalbestyrelsens mål for udvikling, herunder bl.a. målsætninger for forsyning med uddannelsesmæssige institutioner. Hvis dette skulle ændre sig, påhviler det kommunen at tilvejebringe et kommuneplantillæg, jf. lovens § 26 og 27. Derfor må det antages, at Naalakkersuisut allerede vil være bekendt med eventuelle kommunale tiltag om etablering af fremtidig byggeri. Derfor kan forslagets § 4, stk. 4, sidste led ses som dobbeltregulering. I forlængelse heraf blev bemærkningen indarbejdet således, at sidste led i forslagets § 4, stk. 4 udgik i det forslag, der blev sendt i høring 2. gang.

IAAN bemærkede herudover, at der allerede i medfør af inatsisartutlov nr. 13 af 26. maj 2010 om byggeri stilles generelle krav om, at bygninger skal udformes og indrettes, så der med hensyn til deres anvendelse opnås tilfredsstillende forhold, hvad angår sikkerhed, sundhed, tilgængelighed og anvendelse for alle, renholdelse og vedligeholdelse. IAAN sammenholdte dette med, at bemærkningerne til forslagets § 10, stk. 1, vedrørende affattelse om, at "de fysiske rammer er tilpasset børnenes og personalets behov og godkendt af de relevante myndigheder", savner en præcisering. IAAN spurgte således til, om affattelsen eksempelvis omhandler fysiske rammer, der knytter sig til pædagogiske behov og principper. Det blev samtidig bemærket, at den ovenfor nævnte lov om byggeri ikke regulerer spørgsmålet om pædagogiske krav til bygninger. Det blev derfor præciseret i bemærkningerne, at den omhandlede formulering i forslagets § 10, stk. 1 relaterer sig til pædagogiske behov.

IAAN bemærkede samtidig, at der kan være grund til at overveje formuleringen og relevansen af forslagets § 12, stk. 1-3, selv om bestemmelserne er videreført stort set uændrede fra den gældende landstingsforordning. IAAN henviste i den forbindelse til, at godkendelse ved bygnings- og brandmyndighed allerede er reguleret ved anden lovgivning i form af den ovenfor

nævnte inatsisartutlov om byggeri og inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger. IAAN tilføje- de, at bygningsmyndigheden i øvrigt ikke fører et løbende tilsyn, jf. bemærkningerne til for- slagets § 12, stk. 1. Derfor kan bestemmelsen affattes således, at det fremgår, at kommunalbe- styrelsen fører et løbende tilsyn med hensyn til den enkelte bygnings vedligeholdelsesstand, herunder at daginstitutioner til enhver tid er i overensstemmelse med vilkår fastsat i byggetil- ladelsen og ibrugtagningstilladelsen. IAAN bemærkede herudover, at det i henhold til de 2 nævnte bygge- og brandlove er kommunalbestyrelsen, der er henholdsvis bygge- og brand- myndighed. Desuden anførte IAAN, at det i realiteten er veterinærmyndigheden og ikke den lokale sundhedsmyndighed, der vejleder om krav til hygiejne m.v. i institutionskøkkener. Det- te blev indarbejdet i bemærkningerne til forslagets § 12, stk. 2.

På baggrund af IAAN's bemærkning er forslagets § 12 herefter blevet ændret, hvorefter det nu fremgår, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med den enkelte daginstitution og påser, at alle nødvendige tilladelser foreligger, inden daginstitutionen tages i brug efter nybyggeri, om- bygning og udvidelse, og at daginstitutionen til enhver tid er indrettet efter gældende lovgiv- ning.

Endvidere påpegede IAAN, at det bør præciseres, at regler, der udstedes i medfør af forslagets bemyndigelsesbestemmelse i § 12, stk. 4, som nu er blevet til § 12, stk. 3, alene omhandler regulering, indretning m.v. af daginstitutioner ud fra pædagogiske hensyn. Dette skyldes, at bygningsreglementet allerede fastsætter mindstekrav i relation til sikkerheds- og sundheds- mæssige forhold. Denne bemærkning blev også indarbejdet i forslaget.

Endelig anførte IAAN i forbindelse med forslagets 1. høring, at det bør præciseres i forslagets § 13, stk. 1, hvem der udsteder daginstitutionens godkendelsesbevis, og hvem der er ansvarlig for, at godkendelsesbeviset placeres på et synligt sted i institutionen. Bemærkningen blev ind- arbejdet ved at ændre affattelsen af forslagets § 13, stk. 1.

Desuden blev der i forbindelse med forslagets 1. høring modtaget høringssvar fra Departe- mentet for Sundhed (PN), som anførte, at det generelle tilsyn i forhold til daginstitutioner bør ske uden medvirken af sundhedspersonale. Derfor bør sundhedsmyndighederne udgå af be- mærkningerne til forslagets § 5. PN begrundede dette med, at sundhedsfremmende opgaver er et kommunalt ansvarsområde. PN påpegede også, at sundhedsvæsenet deltager på overordnet niveau i forhold til planlægningen af sundhedsfremmende aktiviteter, men sædvanligvis ikke deltager i det praktiske arbejde. Hertil kommer, at sygdomsbekæmpende opgaver ikke anses for generelle tilsynsopgaver. Bemærkningen blev indarbejdet, idet det også fremgår af IAAN's høringssvar, jf. ovenfor, at bygningslovgivningen allerede stiller krav vedrørende sikkerhed og sundhedsmæssige forhold, ligesom det er kommunalbestyrelsen som driftsan- svarlig, der fører tilsyn på området.

Derudover foreslog PN en ændring af affattelsen af bemærkningerne til § 6, hvorefter ”børnelæger” og ”sundhedsplejersker” erstattes af ”relevante lokale sundhedsprofessionelle”. Dette blev begrundet med, at der kun er speciallæger i børnesygdomme i Nuuk, ligesom der ikke alle steder er ansat sundhedsplejersker, således at funktionen der varetages af andre sundhedsprofessionelle. Bemærkningen blev i forlængelse heraf indarbejdet.

Endelig ønskede PN i forhold til forslaget § 12, at henvisninger til sundhedsvæsenets institutioner og sundhedsvæsenets personale i det hele udgik af forslaget for så vidt angår fysisk tilsyn på institutionsområdet. Bemærkningen blev imødekommet, jf. ovenfor vedrørende IAAN's bemærkninger. Dette skyldes som nævnt, at det allerede fremgår af bygningslovgivningen, at også sundhedsmæssige forhold skal afklares inden den enkelte institution tages i brug efter nybyggeri, ombygning og udvidelse. Hertil kommer, at det af bygningslovgivningen fremgår, at det påhviler kommunalbestyrelsen at sikre, at bl.a. sundhedsmæssige forhold er i orden.

Derudover spurgte ASG, om forældrene eller omsorgspersoner også bør nævnes i forslaget § 6. Bestemmelsen omhandler professionelle sagkyndige, der indgår i samarbejdsteams. Bestemmelsen blev derfor ændret, således at det udtrykkeligt fremgår, at man inden for disse professionelle samarbejdsteams kan inddrage eksempelvis forældremyndighedsindehaverne eller de faktiske forsørgere.

PIP har i forhold til lederstillingen foreslået, at andre med relevante uddannelser kan ansættes, hvis det efter genopslag ikke har vist sig muligt at ansætte en pædagogisk uddannet leder. Denne bemærkning blev indarbejdet i forslaget § 19, stk. 1, 2. pkt.

Endvidere anfægtede PIP bestemmelsen i forslaget § 19, stk. 2, 2. pkt. om, at daginstitutionens leder kan indgå i stuenormeringen i det omfang lederen ikke har administrative og ledelsesmæssige opgaver. PIP begrundede bl.a. dette med, at inddragelse af lederen i stuenormeringen vil fjerne lederens samlede overblik med negative virkninger til følge, ligesom man frygter en flugt til andre fag. PIP anførte samtidig, at ønsket om at placere lederen indenfor stuenormeringen fortrinsvis skyldes kommunalpolitiske sparehensyn frem for højnelse af den pædagogiske indsats. Det skal hertil bemærkes, at den foreslåede bestemmelse netop alene skulle kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor lederen på grund af daginstitutionens struktur var fritaget fra administrative og ledelsesmæssige opgaver, således at lederen kunne øge fokus på den pædagogiske indsats. Bemærkningen er imidlertid blevet indarbejdet i form af forslaget § 19, stk. 2, således at bestemmelsen nu er i overensstemmelse med den gældende landstingsforordnings bestemmelse om samme. Dette begrundes først og fremmest i ønsket om en kobling mellem administrative og ledelsesmæssige forhold og den pædagogiske indsats. Bemærkningen var således indarbejdet før forslaget 2. høring.

Samtidig ønskede PIP en tilføjelse om, at der i tilfælde af, at der ikke kan være en socialpædagog inden for daginstitutionens åbningstid, bør udarbejdes en beredskabsplan.

PIP ønskede herudover etablering af en bagvagtfunktion, hvis lederen indgår i beredskabsplanen. Bestemmelsen om udarbejdelse af en beredskabsplan foreslås i den forbindelse indsat som en tilføjelse til forslaget § 20, stk. 4, ligesom etablering af en bagvagtfunktion er angivet som en mulighed i bemærkningerne til bestemmelsen.

Qeqqata Kommunia ønskede samtidig i forbindelse med forslaget 1. høring, at spørgsmålet om antallet af brugerforsamlingsmøder i forslaget § 21, stk. 1 ændres. Man foreslog, at det skal fremgå, at der afholdes højst 4 årlige møder i stedet for mindst 4 årlige møder. Kommunen begrundede dette med, at det samlede antal møder ellers vil blive for omfattende og virke modsat hensigten, sammenholdt med, at der også sideløbende skal afholdes mindst 2 samtaler med barnets faktiske forsørgere, jf. forslaget § 14, stk. 3. På den baggrund blev mødeantallet i forslaget § 21, stk. 1 reduceret til mindst 3. Herved tilgodeses hensynet til løbende informationsudveksling og kontinuitet i forhold til brugerforsamlingens arbejde.

Qeqqata Kommunia anførte det samme i forhold til antallet af brugerforsamlingsmøder i relation til kommunale dagplejere, jf. forslaget § 26, stk. 1. Kommunen begrundede dette med, at mindst 4 årlige brugerforsamlingsmøder er for mange, navnlig i forhold til situationen på de enkelte steder, hvor der typisk er mellem 1-3 dagplejere i hver by.

Derfor er kravet til mødeantal ændret til 3 i stedet for 4, hvorved ønsket om regelmæssig kommunikation og kontinuerlig dialogskabelse i forhold til brugerforsamlingens aktiviteter fortsat tilgodeses. Hertil kommer, at der i medfør af § 26, stk. 1, 3. pkt. kan nedsættes en fælles brugerforsamling for alle dagplejere i den pågældende by eller bygd.

Derudover anførte Qeqqata Kommunia og KANUKOKA i forbindelse med forslaget 1. høring, at personalet i daginstitutionen bør repræsenteres i ansættelsesudvalget på grund af bl.a. faglige og samarbejds-mæssige hensyn, jf. forslaget § 21, stk. 2, nr. 6. Der er i den forbindelse tale om repræsentation i det udvalg, som brugerforsamlingen skal nedsætte med henblik på afgivelse af indstilling til kommunalbestyrelsen vedrørende ansættelse af daginstitutionens leder.

På den baggrund foreslås det, at personalet i daginstitutionen præsenteres i udvalget uden stemmeret. Tilføjelsen betyder, at fagpersoner kan være repræsenteret, ligesom personalet kan holde sig orienteret omkring ledelsesspørgsmålet. Herved tilgodeses også hensynet til daginstitutionens leders ledelsesbeføjelser i forhold til daginstitutionens øvrige personale. Dette skyldes habilitetsmæssige overvejelser i forhold til den konstruktion, at lederen ellers dagligt skal udøve sine ledelsesbeføjelser over for personer, som har indflydelse på lederens ansættel-

se. Det kan således problematisere hensynet til effektiv ledelse, hvis personalet har bestemmende indflydelse på ledelsens ansættelsesforhold.

Endelig foreslog Qeqqata Kommunia ved forslaget 1. høring indsættelse af et nyt stk. 5 til forslaget § 21. Bestemmelsen skal omhandle krav om, at brugerforsamlingen skal udarbejde referater af hvert brugersamlingsmøde med henblik på at skabe overblik over de emner, der er blevet drøftet. Bemærkningen blev indarbejdet.

De øvrigt indkomne høringssvar har ikke givet anledning til ændringer, ligesom der i den forbindelse henvises til kommenteringen af disse i vedlagte bilag 1.

Der er i forbindelse med forslaget 2. høring modtaget høringssvar fra ASG, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Råstofdirektoratet, Børnetalsmanden, Ilisimatusarfik, Mælkebøtten, GA, PIP, SIK, og KANUKOKA, ligesom der også er modtaget selvstændige høringsskrivelser fra Kommuneqarfik Sermersooq, Qaasuitsup Kommunia, Qeqqata Kommunia og Kommune Kujalleq. Det kan samtidig oplyses, at Ilisimatusarfik også vedlagde et selvstændigt høringssvar fra Lærerrådet ved Ilinniartarfissuaq.

Det kan i den forbindelse oplyses, at der har været generel tilslutning til forslaget.

Kommuneqarfik Sermersooq finder det i forhold til § 5, stk. 3, nr. 6 uklart, om der ønskes en screening for skoleparathed for børn på 3 år. Det skal i den forbindelse anføres, at bestemmelsen er blevet præciseret, således at det nu fremgår, at dette først skal ske, når barnet fylder 5 år.

Derudover foreslår Qeqqata Kommunia, at ”mindst 1 gang årligt” udgår af § 6, stk. 2, idet der alene burde fremgå, at der skal holdes møder. Bemærkningen er blevet indarbejdet for ikke at foranledige en misforståelse om, at mindst 1 møde er tilstrækkeligt. Mødeantallet må afhænge af behovet hos den enkelte samarbejdsteam.

Samtidig ønsker Qeqqata Kommunia, at ”eventuelt” også udgår, idet man finder det helt centralt, at barnets faktiske forsørgere eller forældremyndighedsindehavere inddrages i arbejdet omkring det enkelte barn. På baggrund af bemærkningen er ”eventuelt” erstattet med ”herunder”.

I Qaasuitsup Kommunias høringssvar ønskes socialassistenter tilføjet under gruppen ”pædagogisk uddannet” i bemærkningerne til § 10, stk. 1, hvilket nu er blevet indarbejdet i bemærkningerne til § 20, stk. 1, hvor gruppen er defineret. Derudover ønsker man ”RABU” (registrering af børns udvikling) tilføjet under bemærkningerne til § 14, stk. 1, hvilket også er indarbejdet.

Herudover foreslår Børnetalsmanden, at der indsættes et børnesyn eksempelvis i forbindelse med daginstitutionens målsætning, jf. § 13, stk. 2, nr. 2. Børnesynet kan eksempelvis dække over, hvordan daginstitutionen møder børnene, hvilket ansvar voksne har overfor børn, og hvordan børn udvikler sig, ligesom Børnetalsmanden anfører, at børnesynet bør udvikles i samarbejde med de faktiske forsørgere. Bemærkningen er blevet indarbejdet i § 13, stk. 2, nr. 2.

Samtidig er der på baggrund af høringssvar fra Mælkebøtten tilføjet en præcisering i bemærkningerne til § 6, stk. 1 om, at der skal nedsættes et samarbejdsteam, hvis barnet mistriives, eller der er sociale problemer i hjemmet.

Endelig er der foretaget et par præciseringer i bemærkningernes afsnit vedrørende økonomiske konsekvenser og i bemærkningerne til § 3, stk. 1 om dagplejecentre på baggrund af høringssvar fra AN.

Derudover har høringssvarene ikke foranlediget ændringer. Der henvises for så vidt angår øvrige høringssvar til vedlagte bilag 2.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er en videreførelse af § 1 i den gældende landstingsforordning og beskriver forslagets overordnede formål om at sætte barnet i centrum. Formålsbestemmelsen foreslås opretholdt med henblik på at betone, at forslagets øvrige bestemmelser skal fortolkes i overensstemmelse med formålsbestemmelsen.

Bestemmelsen henviser både til forældremyndighedsindehaverne og til de faktiske forsørgere, som altså afhængig af, hvilken situation, barnet befinder sig i, er ansvarlige for barnet og dets sundhed, opdragelse, udvikling omsorg og trivsel. Ethvert tilbud til barnet i henhold til forslaget skal derfor ske i samarbejde med barnets forældremyndighedsindehavere eller faktiske forsørgere. For så vidt angår sondringen mellem sidstnævnte begreber henvises ovenfor til de almindelige bemærkninger. Med "barnet i centrum" forstås bl.a. en forpligtelse til at udvise respekt, opmærksomhed og indlevelse i forhold til barnet.

Det fremgår ligeledes af bestemmelsen, at de i forslaget omhandlede tilbud og støttemuligheder skal tilpasses til det enkelte barn, ligesom det sker i erkendelse af, at et menneskes liv grundlægges i førskolealderen

Til § 2

Bestemmelsen er en videreførelse af § 2 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Bestemmelsen udspringer af artikel 29 i FN's Børnekonvention, jf. bekendtgørelsen nr. 90 af 7. oktober 1993 om Danmarks tilbagetrækning af territorielt forbehold for så vidt angår Færøerne og Grønland over for FN-konventionen af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder, der vedrører uddannelse. Selv om loven omhandler pædagogisk udviklende dagtilbud og ikke direkte uddannelse, er det fundet rigtigt at overføre formålene fra Børnekonventionen. Det skal samtidig bemærkes, at der ikke er tale om en egentlig gengivelse af artikel 29 i Børnekonventionen, idet konventionens formulering "og personer som tilhører urbefolkningen" er udeladt, hvilket skyldes, at der ikke i Grønland er en urbefolkning som minoritet.

Får så vidt angår nr. 2 knytter bestemmelsen sig til T. 8 Forenede Nationers pagt med statut for den mellemfolkelige domstol af 22. november 1945, som forefindes på Nalunaarutit A. 2000 p.1)

Det skal derudover bemærkes, at benævnelsen "forældre" er bibeholdt i nr. 3, idet der i FN-konventionens sigtes til barnets biologiske ophav.

Til stk. 2

Stk. 2 er i idet hele en videreførelse af § 2, stk. 2 i den gældende landstingsforordning.

"Faktiske forsørgere" er indsat med henblik på at imødekomme de situationer, hvor det af praktiske årsager vil være hensigtsmæssigt at inddrage de faktiske forsørgere, hvis barnet f.eks. i en periode opholder sig hos sådanne, jf. også det anførte under de almindelige bemærkninger under afsnit b.

Ved barnets netværk forstås barnets udvidede familie- og bekendtskabskreds. I forbindelse med beslutning om hvilken af flere børnehavergrupper på samme trin et barn skal placeres i, kan det inddrages som et moment, om barnet allerede kender visse børn i en af grupperne.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at det pædagogiske arbejde skal have et videre sigte end førskolealderen, idet børnene samtidig skal rustes i forhold til egentlig skolegang.

Til § 3

Bestemmelsen er en videreførelse af § 3 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Bestemmelsen definerer "pædagogisk udviklende dagtilbud" som målrettet arbejde med børn, således at barnet lærer og udvikler sig gennem leg og andre aktiviteter og forudsætter aktiv deltagelse af både barn og voksen. Hertil kommer, at aktiviteterne skal være strukturerede i

forhold til plan og mål for at udvikle barnet. Definitionen sammenholdes med institutionstyper med henblik på at præcisere, at der er tale om, at barnet er placeret et sted netop med henblik på at modtage pædagogisk udviklende dagtilbud. De nævnte institutionstyper udgør ikke en udtømmende opregning, idet der alene er tale om en eksemplificering, hvorfor der er mulighed for nye initiativer og mulighed for pædagogisk udvikling inden for lovens anvendelsesområde.

Det skal herudover bemærkes, at begrebet ”legestue” foreslås erstattet af ”dagplejecentre”. Benævnelsen skal præcisere, at der er tale om en gruppe af dagplejere, der mødes i fælles lokaler, som stilles til rådighed af kommunalbestyrelsen, således at børnene kan lære andre børn at kende og lære at indgå i større grupper. Dagplejecentre forudsættes navnlig anvendt i bygger og yderområder, hvor kommunalbestyrelsen således kan organisere forskellige dagplejere i dagplejecentre. Sådanne dagplejecentre vil uanset den organisatoriske centrering fortsat være omfattet af de bestemmelser, der omhandler dagpleje, jf. kapitel 4. Det er alene benævnelsen, som ændres, hvorfor der ikke vil være økonomiske konsekvenser herved.

Det kan samtidig udledes af bestemmelsens 2. pkt., at dagtilbuddets varighed ikke har indflydelse i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et pædagogisk udviklende dagtilbud. I forlængelse heraf skal det bemærkes, at forslaget i princippet også kan omfatte et pædagogisk udviklende tilbud, der oprettes som eksempelvis en døgnbørnehave, hvorved forstås et pasningstilbud til forældre m.v., der arbejder om natten, eller f.eks. er på tjenesterejse.

Til stk. 2

Bestemmelsen indeholder en afgrænsning i forhold til lovens rettighedssubjekter i form af de børn, som de pædagogisk udviklende dagtilbud skal henvende sig til. Den aldersmæssige afgrænsning beror på, at undervisningspligten i henhold til folkeskolelovgivningen indtræder det år, hvor barnet fylder 6 år. Det fremgår imidlertid af bestemmelsens 2. led, at forslagets aldersmæssige afgrænsning kan udvides i de tilfælde, hvor barnet først begynder i folkeskolen senere end det år, barnet fylder 6 år.

Til stk. 3

Bestemmelsen tydeliggør, at også børn med særlige behov er omfattet af forslaget. Børn med særlige behov omfatter både fysisk og psykisk handicappede børn og børn med specialpædagogiske behov, som ikke kan integreres i de nuværende daginstitutionstilbud. Børn med særlige behov omfatter endvidere børn med autisme, ADHD, børn med behov for sorg- og krisebehandling og lignende. Identifikation af sådanne særlige behov kan ske i samarbejde med tværfaglige udvalg eller pædagogisk-psykologisk rådgivning eller i samarbejde med social- og sundhedsvæsenet. Bestemmelsen skal sammenholdes med forslagets § 6, som omhandler oprettelse af samarbejdsteams i forhold til det enkelte barn, hvis der konstateres behov herfor.

Til § 4

Bestemmelsen er i al væsentlighed en videreførelse af § 4 i den gældende landstingsforordning om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen og omhandler Naalackersuisuts forpligtelser i forhold til førskoleområdet.

Til stk. 1

Ved overordnet tilsyn forstås regeludarbejdelse, regelfortolkning, initiering af nye udviklingsprojekter og reformer på området og samarbejde med kommunalbestyrelserne med henblik på at forene og koordinere politik og praksis. Bestemmelsen skal endvidere ses i lyset af, at det almindelige og pædagogiske tilsyn, påhviler kommunalbestyrelserne, jf. forslaget § 5, stk. 2, hvilket var en konsekvens af strukturreformen og ud fra ønsket om, at opgaven løses så tæt på borgerne som muligt.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver Naalackersuisuts opgaver i forhold til pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen, som således kan aflæses umiddelbart ud fra bestemmelsens ordlyd.

For så vidt angår bestemmelsens nr. 4 skal det bemærkes, at der er tale om efter- og videreuddannelse med henblik på implementeringen af reformen Meeqquerivitsialak.

I forlængelse af Naalackersuisuts Uddannelsesstrategi er det i nr. 7 blevet tilføjet, at det nu påhviler Naalackersuisut at sikre udvikling af de værktøjer, som skal anvendes i forhold til screening af børn i førskolealderen. Herudover foreslås det også i nr. 8, at Naalackersuisut skal udarbejde vejledende retningslinjer, som kan anvendes af kommunalbestyrelserne bl.a. i forhold til kommunalbestyrelsernes arbejde med at udvikle pædagogiske årsplaner, jf. § 5, stk. 3, nr. 2.

Udviklingen af værktøjer, jf. nr. 7 omhandler spørgsmålet om at sikre redskaber til brug for måling af barnets sproglige og kognitive udvikling samt skoleparathed. Det kan i den forbindelse oplyses, at Departementet for Uddannelse og Forskning allerede sidder inde med de omhandlede værktøjer. Disse kan dreje sig om TRAS (Tidlig Registrering af Sprog), RABU (Registrering Af Børns Udvikling), ligesom enkelte daginstitutioner anvender andre screeningsværktøjer som eksempelvis Kuno Beller. Derudover kan nævnes SPU (Skoleparathedundersøgelsen). Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt at have udviklet de pågældende værktøjer, idet værktøjerne samtidig skal gøres operationelle og systematiserede med henblik på faktisk anvendelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 4, stk. 4 i den gældende landstingsforordning, dog således at der nu foreslås indsat en præcisering i forhold til de oplysninger, som Naalak-

kersuisut kan afkræve kommunalbestyrelsen. Som det fremgår, drejer det sig om oplysninger, der umiddelbart relaterer sig til de opgaver, som det påhviler kommunalbestyrelserne at løse. Naalakkersuisuts mulighed for at indhente de pågældende oplysninger er en forudsætning for, at Naalakkersuisut kan løse sine tilsynsforpligtelser i henhold til førskolelovgivningen.

Henvisningen til § 14 relaterer sig til, at Naalakkersuisut også skal kunne påse varetagelse af opgaverne vedrørende gennemførelse af løbende evaluering, dokumentation for barnets udviklingstrin og udarbejdelse af udviklingsbeskrivelse samt afholdelse af samtaler med barnets faktiske forsørgere.

Til § 5

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 6 i landstingsforordning nr. 10 af 5. december 2008 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen, som ændret ved landstingsforordning nr. 4 af 19. maj 2010 og indeholder en angivelse af kommunalbestyrelsernes forpligtelser i forhold til førskoleområdet.

Til stk. 1

Bestemmelsen er udtryk for, at kommunalbestyrelsen på grundlag af en vurdering af behovet herfor forpligtes til at udbyde et antal dagtilbud, der dækker det kommunale behov. I overensstemmelse med forslaget i øvrigt, fremgår det, at der er tale om pædagogisk udviklende dagtilbud.

Til stk. 2

Bestemmelsen fremhæver kommunalbestyrelsens forpligtelse til at føre almindeligt og pædagogisk tilsyn med samtlige dagtilbud til børn, ligesom det fremgår af bestemmelsen, at tilsynet skal foregå i samarbejde med relevante myndigheder. Spørgsmålet om, hvilke præcise myndigheder, der er tale om, må bestemmes individuelt i forhold til de konkrete tilsynsopgaver. Hvis det drejer sig om sundhedsfremmende eller sygdomsbekæmpende opgaver, skal tilsynet ske i samarbejde med sundhedsmyndighederne. Af andre relevante myndigheder kan nævnes brandmyndighed, byggemyndighed med videre.

Ved udøvelse af almindeligt tilsyn bør kommunen bl.a. være opmærksom på, om legepladsernes indretning og legeredskaberne er i forsvarlig stand, at de hygiejniske forhold er i orden, og at enhver befordring af børnene sker under betryggende forhold, herunder iagttagelse af gældende regler for sejlads og færdsel.

Tilsynet omfatter ligeledes overholdelse af lovgivningen om tobak og sikring af røgfrie miljøer, således at børn ikke udsættes for passiv rygning i institutionerne. Ligeledes omfatter tilsynet overholdelse af forsikringsmæssige forhold vedrørende dagtilbuddet.

Tilsynet omfatter herudover spørgsmålet om, hvorvidt personalet har de fornødne kvalifikationer til at kunne opfylde målsætninger og varetage de opgaver, som dagtilbuddet varetager. Tilsynsbestemmelsen er ensbetydende med, at kommunalbestyrelserne skal påse, om de enkelte dagtilbud reelt løser de opgaver, som kommunalbestyrelserne har fastlagt i de opstillede mål og rammer, herunder om opgaveløsningen sker på en sådan måde, at de opstillede mål vil kunne løses.

Bestemmelsens 2. pkt. vedrører en særlig regel vedrørende tilsynet med kommunale dagplejere, idet tilsynet i forhold til disse skal bestå af mindst 4 årlige besøg, hvoraf mindst 1 skal finde sted uanmeldt. Denne skærpede tilsynsforpligtelse begrundes med, at kommunal dagpleje finder sted i private hjem uden for det offentliges almindelige kontrolbeføjelser, samtidig med at kommunal dagpleje fortsat er et offentligt tilbud.

Til stk. 3

Bestemmelsens nr. 1 er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i den gældende landstingsforordning og udspringer af kommunale opfordringer til KANUKOKA om udarbejdelse af en børne- og ungepolitik. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med udarbejdelse af en kommunal børne- og ungepolitik samtidig beslutte, at der udpeges en eller flere ansvarshavende for koordinering af andre aktivitetstilbud, jf. forslaget § 27, stk. 3.

Bestemmelsens nr. 2 skal ses i sammenhæng med forslaget § 16, stk. 2, hvorefter daginstitutionens leder har ansvaret for, at der udarbejdes en pædagogisk årsplan. Det fremgår imidlertid af bestemmelsen, at det er kommunalbestyrelsen, der har det overordnede ansvar for, at der udarbejdes en pædagogisk årsplan for hvert dagtilbud, og sikrer den fornødne evaluering af årsplanernes overholdelse. Dette betyder, at det er kommunalbestyrelsens ansvar at påse, at daginstitutionens leder løser sin opgave med hensyn til at udarbejde en pædagogisk årsplan. Kommunalbestyrelsen kan således ikke forskyde sit overordnede ansvar for udarbejdelse af pædagogiske årsplaner ved at henvise til daginstitutionens leder.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens nr. 3, at kommunalbestyrelsen skal sikre en regelmæssig kontakt og herunder udveksling af viden og erfaringer mellem de dagtilbud, der foregår i byer og i bygder. Bestemmelsen blev indsat i den gældende landstingsforordning som kodificering af eksisterende praksis.

Bestemmelsens nr. 4 er ny og omhandler pædagogisk-psykologisk rådgivning til børn i førskolealderen. Som anført under indledningen i de almindelige bemærkninger, er ansvaret herfor henlagt til de enkelte kommunalbestyrelser allerede fra den 1. januar 2012. Bestemmelsen udspringer af hensynet til at kunne imødekomme særlige behov hos det enkelte barn allerede i førskolealderen. Disse særlige behov kan også omfatte eksempelvis såkaldte ”usynlige handicaps” som ADHD, dysleksi, omsorgsvigt m.m., ligesom bestemmelsen medfører en forpligtelse til at tage skridt til imødegåelse af sådanne vanskeligheder ud fra overordnede overvejel-

ser om iværksættelse af tidlig indsats, som det også er blevet påpeget i f.eks. Skatte- og Velfærdskommissionens anbefalinger og i Børne- og Ungestrategien.

Bestemmelsens nr. 5 er ny og foreslås indsat i forlængelse af Skatte- og Velfærdskommissionens anbefaling herom.

Oprettelse af en mappe for hvert barn skal ses som instrumenter, der bl.a. understøtter en kontinuerlig indsats for socialt udsatte børn, herunder andre børn og understøtter deres videre skolegang. Hensigten er, at børnemapperne skal oprettes allerede fra det tidspunkt, hvor barnet påbegynder det pædagogiske dagtilbud. Dette skyldes navnlig, at en række børn allerede før skolestart kan identificeres som havende behov for en særlig indsats, f.eks. af socialvæsenet eller daginstitutioner. Disse børn har også behov for en særlig indsats allerede før skolestart, ved skolestart og under skolegangen generelt. Det er derfor nødvendigt, at daginstitutionen dokumenterer denne viden og tager ansvar for at være en del af en kontinuerlig indsats for de sårbare børn. Barnets mappe skal således også kunne beskrive, hvis barnet er kommet ind i en periode, hvor en negativ tendens udvikler sig, ligesom eventuelle aftaler, tiltag, breve til hjemmet m.v. skal ligge i kopi i mappen. Oplysningerne kan omhandle særlige behov, vanskeligheder m.m. Det vil i den forbindelse være oplagt at oprette og ajourføre mapperne elektronisk.

Det fremgår samtidig af bestemmelsen, at barnets mappe skal overføres til den skole, som barnet påbegynder skolegangen på efter ophør af det pædagogiske uviklende dagtilbud. Hefter har den pågældende skole mulighed for tage eventuelle særlige hensyn til eleven på grundlag af oplysningerne i barnets mappe allerede fra skolestarten.

Bestemmelsens nr. 6 vedrørende obligatorisk screening af børn, der fylder 3 og 5 år, udspringer, som nævnt under bemærkningerne til § 4, stk. 2, nr. 7, af Naalakkersuisuts Uddannelsesstrategi. Det skal hertil bemærkes, at der allerede sker en vis screening, men dette er ikke obligatorisk. Det skal herudover tilføjes, at screeningen skal følges op, således at de pædagogiske dagtilbud skal tage udgangspunkt i resultaterne af screeningen. Screeningen skal således muliggøre diagnosticering og efterfølgende opfølgning i form af dagtilbud eller andet tilbud tilpasset barnet.

Til stk. 4

Bemyndigelsesbestemmelsen blev indsat ved den seneste lovændring og har til hensigt at sikre mulighed for, at Naalakkersuisut i bekendtgørelsesform kan fastsætte regler vedrørende kommunalbestyrelsens almindelige og pædagogiske tilsyn med dagtilbud i kommunen. Dette kan dreje sig om måden, som tilsynet udøves på, herunder eksempelvis i forhold til tilsynets omfang. Bemyndigelsesbestemmelsen er i øvrigt endnu ikke blevet udnyttet til at udstede en bekendtgørelse. Det er herudover blevet tilføjet, at Naalakkersuisut også i bekendtgørelsesform kan regulere de øvrige i stk. 3 nævnte opgaver, bortset fra kommunalbestyrelsens udar-

bejdelse en børne- og ungepolitik. Bemyndigelsen antages at kunne anvendes i forhold til at fastsætte regler om omfanget og karakteren af de i stk. 3 nævnte opgaver.

Til stk. 5

Bestemmelsen består af en bemyndigelsesadgang, der ligeledes blev indsat i forbindelse med den seneste lovændring, med henblik på at udstede en bekendtgørelse til afløsning for cirkulære nr. 188 af 21. marts 1988 om forholdsregler mod smitsomme sygdomme i dagplejehjem samt i dag- og døgninstitutioner for børn. Den nuværende bestemmelsen om Naalakkersuisuts forpligtelse til at fastsætte regler på området, er blevet udnyttet til at udstede Selvstyrets bekendtgørelse nr. 5 af 13. april 2010 om forholdsregler mod smitsomme sygdomme i pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen.

Til § 6

Bestemmelsen er en videreførelse af § 7 i den gældende landstingsforordning og har som formål i de tilfælde, hvor der konstateres et behov herfor, at pålægge kommunalbestyrelsen at sikre et koordineret kommunalt samarbejde omkring det enkelte barn med henblik på at kunne yde en mere direkte og koncentreret daglig indsats over for barnet. Et sådant samarbejdsteam kan f.eks. bestå af sagsbehandlere, psykologer, pædagoger, eventuelle støttepersoner, relevante lokale sundhedsprofessionelle og lignende. Bestemmelsen er imidlertid præciseret i den forstand, at der nu foreligger en pligt til at etablere sådanne samarbejdsteams, når der konstateres behov herfor. Der vil være et sådant behov, hvis barnet eksempelvis ikke trives, eller der er sociale problemer i hjemmet.

Sådanne samarbejdsteams vil særligt være af relevans i forhold til børn med særlige behov for specialtjælp. Det kan eksempelvis dreje sig om dysleksi, ADHD eller omsorgssvigt, ligesom det tværfaglige samarbejde antages at øge mulighederne for en tidlig diagnosticering og dermed tidlig indsats. Sådanne samarbejdsteams skal dog inddrage de faktiske forsørgere eller forældremyndighedsindehavere, jf. forslaget § 1.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat på baggrund af hørings svar fra Qeqqata Kommunia i forbindelse med forslaget 1. høringsrunde.

Bestemmelsen omhandler møder mellem de professionelle aktører og fungerer som et redskab bl.a. med henblik på at efterleve intentionerne i børne- og ungestrategien vedrørende tidlig indsats. Uanset, at bestemmelsen først og fremmest omhandler møder mellem professionelle, kan kommunalbestyrelsen også bestemme, at de personer, der normalt tager sig af barnet, hvilket typisk vil være barnets forældre, kan deltage i netværksmøderne.

Antallet af møder må vurderes konkret ud fra behovet hos det enkelte barn. Navnlig i forhold til udsatte børn eller børn med særlige behov må der forudsættes betydelig flere møder.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny, hvorfor der ikke på nuværende tidspunkt er udstedt en bekendtgørelse om samarbejdsteams. Bemyndigelsen er udarbejdet med henblik på at kunne fastsætte regler om eksempelvis arbejdsgange vedrørende tværfagligt samarbejde, regler om manualer, fremgangsmåde ved konstatering af, at der er behov for oprettelse af samarbejdsteams, ligesom der kan fastsættes regler om reaktionsfrister for samarbejdsteams. Bemyndigelsen tænkes samtidig anvendt i forhold til fastlæggelse af hvilke repræsentanter, der i givet fald skal inddrages ud fra karakteren af konstaterede behov.

Til § 7

Bestemmelsen er i det hele en videreførelse af § 8 i den gældende landstingsforordning om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen og vedrører ligesom forslagets § 8 pladshenvisning, som tidligere også var kendt som visitation.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at pladshenvisningen foretages af kommunalbestyrelsen, selv om pladshenvisningen imidlertid i praksis varetages af eksempelvis de medarbejdere i kommunen, der har det lokale, administrative ansvar for institutions- og dagplejeområdet på baggrund af kommunalbestyrelsens beslutning og delegation. Bestemmelsen forhindrer i øvrigt ikke, at kommunalbestyrelsen kan etablere visitationsgrupper med henblik på at foretage den praktiske pladshenvisning inden for lovens rammer.

Til stk. 2

De i bestemmelsen nævnte særlige sagkyndige kan bestå af sundhedsplejersker, sagsbehandlere, socialrådgivere, psykologer, høre- og talepædagoger og lignende. Som følge af den i forslagets § 9 angivne prioritering bør der ikke være tvivl i forhold til prioriteringen, men der kan opstå tvivl om prioritering inden for de enkelte grupper.

Til § 8

Bestemmelsen er en videreførelse af § 9 i den gældende landstingsforordning om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen. Det fremgår af den gældende landstingsforordnings § 9, stk. 4, at kommunalbestyrelsen selv kan regulere udformningen af de ventelister, som kommunalbestyrelsen skal oprette i tilfælde af manglende pladsgaranti. Det fremgår i den forbindelse, at reguleringskompetence omhandler ajourføring og inddeling i kategorier. Denne bestemmelse foreslås ophævet, idet det ligger implicit i oprettelsen af venteliste, at der hermed også foreligger en kompetence til at ajourføre og foretage en eventuel inddeling af

ventelisten i kategorier af institutioner, ligesom kommunalbestyrelsen selv kan bestemme den nærmere udformning af ventelisten.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter de nærmere aldersmæssige kriterier for henvisning af børn.

Til stk. 2

Bestemmelsens stk. 2 er affattet som en undtagelse til stk. 1, således at 2-årige børn under særlige omstændigheder kan henvises til børnehave. Bestemmelsen forudsættes anvendt i de tilfælde, hvor et 2-årigt barn anses for udviklingsmæssigt parat til at gå i børnehave, ligesom det forudsætter, at der er plads til barnet. Det er kommunalbestyrelsen, der efter en konkret individuel vurdering træffer afgørelse om, hvorvidt et barn på 2 år kan henvises til børnehave.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om oprettelse af venteliste.

Til § 9

Bestemmelsen er overvejende en gengivelse af § 10 i den gældende landstingsforordning og består af prioriteringsregler.

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder en prioriteret fremgangsmåde, som kommunalbestyrelsen skal iagttage i forbindelse med pladshenvisning af børn på ventelister, jf. § 8, stk. 3.

Bestemmelsen finder alene anvendelse, hvor der ikke er pladsgaranti, således at det er nødvendigt at foretage en prioritering.

I modsætning til den overordnede pladshenvisning i forslaget § 8, stk. 1 og 2, som knytter sig til børnenes alder, relaterer pladsanvisningen i denne bestemmelse sig til behovsmæssige kriterier. Det fremgår i forlængelse heraf, at eksempelvis børn med særlige socialpædagogiske behov og børn, der overflyttes på grund af alder, går forud for f.eks. børn af faktiske forsørgere, hvoraf kun den ene er udearbejdende eller under uddannelse. Den i bestemmelsen angivne prioritering er en videreførelse af prioriteringen i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 2

I forhold til den tilsvarende bestemmelse i den gældende landstingsforordning foreslås indsat en præcisering i forhold til, hvad der forstås ved "fast samlevende par", idet der foreslås indsat et 1-årskriterium, efter hvad der gælder på andre områder. Spørgsmålet om varigheden af samliv vurderes på grundlag af en historisk bopælsattest.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer i sin helhed til den gældende landstingsforordnings § 10, stk. 2 og udgør et supplement til den i stk. 1 nævnte prioritering i forhold til den enkelte daginstitution, hvorefter der skal tages hensyn til en rimelig fordeling af de i bestemmelsen nævnte grupper af børn. Hensigten er at undgå overrepræsentation af f.eks. drenge, piger eller børn med særlige behov, idet det anses for udviklende for børnene at befinde sig i et varieret miljø.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til hensigt at undgå ubegrundede flytninger af børn fra en institution til en anden inden for samme by eller bygd.

Til § 10

Bestemmelsen er en videreførelse af § 11 i den gældende landstingsforordning og indeholder en definition af daginstitutioner.

Til stk. 1

Bestemmelsens stk. 1 definerer en daginstitution ud fra 3 parametre, hvor det ene består af kravet om, at der skal være et pædagogisk uddannet personale, mens det andet kriterium handler om arbejdet med børn. Endelig fastsættes et tredje parameter, der knytter sig til institutionens fysiske rammer, som skal tilpasses børnenes og personalets behov. Herved forstås kriterier, der knytter sig til pædagogiske hensyn.

Derudover skal det bemærkes, at der allerede i medfør af Inatsisartutlov nr. 13 af 26. maj 2010 om byggeri stilles generelle krav om, at bygninger skal udformes og indrettes, så der med hensyn til bygningernes anvendelse kan opnås tilfredsstillende forhold, hvad angår sikkerhed, sundhed, tilgængelighed og anvendelse for alle samt renholdelse og vedligeholdelse.

I forhold til spørgsmålet vedrørende arbejdet med børn henvises til forslagets § 3, stk. 1. Det kan desuden slutes modsætningsvis af bestemmelsen, at institutioner, hvor der ikke arbejdes med børn, ikke vil være en daginstitution i forslagets forstand, men i stedet må anses for en pasningsordning, hvor der alene eller fortrinsvis føres tilsyn med børnene.

Med pædagogisk uddannet personale menes personer, der har en pædagogisk grund- eller videregående uddannelse. Grunduddannelser kan bl.a. være uddannelser som barnehjælper, socialmedhjælper, social- og sundhedshjælper samt socialhjælper. Personer med videregående uddannelser omhandler pædagoger, socialpædagoger, omsorgspædagoger og børnehavepædagoger. Uanset det forhold, at ikke alle de nævnte uddannelser udbydes i dag, er det fundet rigtigst at nævne dem, idet de er repræsenteret i arbejdsstyrken.

Stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, at daginstitutioner også kan være institutioner, der hviler på et privatretligt grundlag, som kommunalbestyrelse kan indgå driftsoverenskomst med, hvis der er mindst 6 børn i institutionen, ligesom kommunalbestyrelsen selv fastsætter indholdet af driftsoverenskomsten, som kan variere fra institution til institution. Bestemmelsen omfatter imidlertid alene selvejende institutioner og ikke private institutioner, der er oprettet på et selskabsretligt grundlag.

Til § 11

Bestemmelsen er overvejende en gengivelse af § 12 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Bestemmelsen regulerer en aldersmæssig opdeling af daginstitutioner, men er ikke til hinder for, at der oprettes og drives en aldersopdelt institution, hvor den aldersmæssige grænse går ud over lovforslagets anvendelsesområde, hvilket eksempelvis kan dreje sig om et børnehus. Med aldersopdelt forstås, at en stue ikke omfatter barn fra f.eks. 0 til 15 år, men at stuerne på en aldersopdelt institution opdeles i vuggestue, børnehave og fritidshjem, selv om fritidshjem imidlertid ikke er reguleret af forslaget. Der er ligeledes intet til hinder for, at der udbydes aktiviteter på tværs af aldersopdelte stuer og aldre.

Angivelsen af 0-6-årige skal forstås således, at der kan etableres børnegrupper, som består af f.eks. 2-4-årige eller 4-6-årige.

Til stk. 2

Bestemmelsen regulerer det maksimale antal af børn i hver børnegruppe.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer mulighed for, at kommunalbestyrelsen og eller den selvejende institutions bestyrelse kan vurdere behovet for tildeling af antal af pladser i forhold til det enkelte barn. Endvidere er bestemmelsen ensbetydende med, at et barn, der har fået tildelt en støtteperson, ikke nødvendigvis behøver at optage mere end én plads.

Til § 12

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 13 i den gældende landstingsforordning. Ændringerne i forhold til den gældende landstingsforordnings § 13 skyldes navnlig høringssvar fra Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik. I høringssvaret blev det bl.a. påpeget, at bygninger, herunder bygninger til daginstitutionsbrug, er omfattet af byggelovgivningen. Hertil kommer, at kommunalbestyrelsen er bygningsmyndighed i henhold til byggelovgivningen, ligesom kommunalbestyrelsen også er brandmyndighed i medfør af Inatsisartutlov nr 14

af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand og eksplosionsforebyggende foranstaltninger. Bygnings- og brandmyndighedens tilsynsopgaver er således allerede reguleret ved anden lovgivning.

Til stk. 1

Stk. 1 regulerer spørgsmålet om godkendelse af daginstitutioner. Det fremgår af bestemmelsen, at der sker godkendelse første gang ved ibrugtagningen af daginstitutionen, ligesom kommunalbestyrelsen også skal godkende efterfølgende ændringer af daginstitutionen både i forhold til ændringer af de fysiske rammer og i relation til ændringer af antallet af normerede pladser. Sidstnævnte skyldes hensynet til at sikre, at antallet af normerede pladser står mål med de fysiske rammer.

Det skal samtidig bemærkes, at angivelsen af ”sundhedsmyndighed” er udgået i forhold til den gældende landstingsforordning, hvilket skyldes, at sundhedsmyndigheden tidligere er blevet betragtet som Embedslægeinstitutionen. Embedslægeinstitutionen har i forbindelse med tilblivelse af den gældende landstingsforordning anført, at denne ikke i praksis godkender eller fører et egentlig tilsyn med daginstitutioner, og alene har foretaget en besigtigelse af daginstitutioner ud fra hensynet til en sikring af den hygiejniske standard i forbindelse med tilsynsrejser i det omfang, tiden har tilladt det. At sundhedsmyndighederne foreslår udgået af lovgivningen knytter sig særligt til det ovenfor under bemærkningerne til § 10, stk. 1 anførte om, at byggeloven allerede stiller generelle krav om, at bygninger skal udformes og indrettes, så der med hensyn til bygningernes anvendelse kan opnås tilfredsstillende forhold bl.a. i forhold til sundhed, renholdelse og vedligeholdelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen er udtryk for, at der efterfølgende sker en løbende kontrol af, om grundlaget for godkendelse fortsat foreligger. Tilsynet vil i praksis ske ved den ansvarlige kommunale forvaltningsenhed. Tilsynet går således ud på at påse den enkelte daginstitutiones vedligeholdelsestilstand, herunder om daginstitutionen fysisk til enhver tid er i overensstemmelse med vilkår fastsat i bygge- og ibrugtagningstilladelsen. Det kan herudover bemærkes, at vejledning omkring hygiejne m.v. i institutionskøkkener i praksis forestås af veterinærmyndigheden.

Til stk. 3

Bemyndigelsesbestemmelsen kan benyttes til at regulere fysiske krav til både uden- og indendørsarealer ud fra pædagogiske kriterier og principper. Der kan i den forbindelse stilles størrelsesmæssige og indretningsmæssige krav til eksempelvis fællesarealer, hvilerum, særlige aktivitetsrum, køkken-, toilet- og bade faciliteter, vaskerum, personalefaciliteter m.v. Bestemmelsen kan ligeledes anvendes i forhold til at regulere etablering og indretning af handicapvenlige faciliteter. Bestemmelsen vedrører således ikke forhold, der er omfattet af byggeloven, jf. ovenfor under bemærkningerne til § 10, stk. 1, ligesom bygningsreglementet allerede fastsætter mindstekrav med hensyn til sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold samt i relati-

on til tilgængelighed. At bestemmelsen er affattet som en ”kan-bestemmelse” skal ses i lyset af, at de grundlæggende krav vedrørende sikkerhed, sundhed, tilgængelighed og anvendelse for alle samt renholdelse og vedligeholdelse allerede er reguleret, jf. bemærkningerne til § 10, stk. 1.

Til § 13

Bestemmelsen er en videreførelse af § 14 i den gældende landstingsforordning om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen og udspringer af ønsket om gennemsigtighed og synlighed til fordel for personer med interesse i daginstitutionerne, hvilket eksempelvis kan dreje sig om daginstitutionens brugere i form af forældre, faktiske forsørgere, myndigheder, personale med flere.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at godkendelsesbeviset skal være visuelt tilgængeligt i daginstitutionen, således at f.eks. forældremyndighedsindehavere eller faktiske forsørgere umiddelbart kan gøre sig bekendt med de i godkendelsesbeviset indeholdte oplysninger.

Til stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, hvilke oplysninger godkendelsesbeviset skal indeholde. Det kan i forhold til bestemmelsens nr. 8 bemærkes, at udtrykket ”relevante myndigheder” er anvendt, således at eventuelle nye myndighedskrav ikke medfører behov for ændring af bestemmelsen.

Endvidere er der på baggrund af Børnetalsmandens forslag herom i forbindelse med forslaget 2. høring indsat en regel om børnesyn i tilknytning til daginstitutionens målsætning i nr. 2. Børnesynet kan eksempelvis dække over, hvordan daginstitutionen møder børnene, hvilket ansvar vokse har overfor børn og hvordan børn udvikler sig.

Til § 14

Bestemmelsen er en videreførelse af § 15 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Det i bestemmelsen anførte vedrørende evaluering og dokumentation relaterer sig ikke til prøver eller eksamener af det enkelte barn. Forpligtelsen til at forestå løbende evaluering og dokumentation skyldes i stedet hensigten om at registrere det enkelte barns udvikling med henblik på fokus på barnet og et pædagogisk målrettet arbejde i forhold til barnet.

I forhold til, at evaluering og dokumentation skal ske ud fra en helhedsvurdering, skal det bemærkes, at helhedsvurderingen typisk vil omfatte barnets udvikling inden for de sociale,

kognitive, finmotoriske, grovmotoriske, sproglige, emotionelle og omverdensbevidste samt perceptuelle områder.

Bestemmelsen indeholder ingen begrænsninger i forhold til, hvilken udviklingsbeskrivelse, der skal benyttes, idet evalueringen og dokumentationen skal være åben over for fremtidig forskning og udvikling inden for området. Af eksisterende udviklingsbeskrivelser kan nævnes bl.a. Kuno Bellers udviklingsbeskrivelse, et overgangsskema (anvendes oftest i forbindelse med et barns skift fra børnehave til skole, hvor overgangsskemaet sikrer, at vigtig viden føres med barnet videre), TRAS (tidlig registrering af sprogudvikling) eller skoleparathedundersøgelse (SPU). Derudover kan nævnes RABU (tidlig registrering af børns udvikling).

Til stk. 2

Stk. 2 består af en opfølgingsforpligtelse i forhold til barnets faktiske forsørgere, som oftest vil være forældremyndighedsindehavere, ligesom andre relevante faglige personer kan være ansatte i form af psykologer, pædagoger, specialundervisningskonsulenter, der er tilknyttet et pædagogisk-psykologisk rådgivningskontor (PPR), rådgivningslærere, sundhedsplejersker, socialforvaltning eller lignende. Det skal i den forbindelse oplyses, at PPR-kontorer har ansatte psykologer og specialundervisningskonsulenter, der beskæftiger sig med observationer, undersøgelser og rådgivning vedrørende enkelte børn, hvilket typisk sker i samarbejde med skolerne.

Til stk. 3

Bestemmelsens stk. 3 fastsætter et minimumsantal i forhold til afholdelse af samtaler med barnets faktiske forsørgere, der som nævnt kan være forældremyndighedsindehaverne. Bestemmelsen er begrundet ud fra hensynet til, at de faktiske forsørgere løbende skal kunne vurdere barnets udvikling.

Til § 15

Bestemmelsen er en videreførelse af § 16 i den gældende landstingsforordning med tilføjelse af en bemyndigelsesbestemmelse.

Til stk. 1

Bestemmelsen er ensbetydende med, at relevante oplysninger om barnet skal videregives, når barnet overgår fra vuggestue eller dagpleje til børnehave eller fra børnehave til skole. Tilsvarende gælder for overgang i form af flytning fra en institution til en anden i form af f.eks. flytning fra en børnehave til en anden. Ved relevante oplysninger forstås enhver type af dokumentation, herunder udviklingsbeskrivelser, som er tilvejebragt i medfør af forslaget § 14, stk. 1.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og består af en bemyndigelsesadgang, hvorefter Naalakkersuisut i bekendtgørelsesform kan fastsætte regler om måden, hvorpå videregivelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan ske, herunder om videregivelse i elektronisk form, og om at videregivelse skal ske ved anvendelse af bestemte formularer, ligesom der kan fastsættes frister for videregivelsen.

Til § 16

Bestemmelsen er en videreførelse af § 18 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Bestemmelsen er identisk med § 18, stk. 1 i den gældende landstingsforordning og angiver daginstitutionens leders overordnede opgaver.

Til stk. 2

Selv om det overordnede ansvar for udarbejdelse af pædagogiske årsplaner for de enkelte dagtilbud og evaluering heraf påhviler kommunalbestyrelsen, jf. § 5, stk. 3, nr. 2, er det således lederens ansvar, at det sker på den konkrete institution.

En pædagogisk årsplan kan indeholde en præsentation af daginstitutionen, ligesom den kan indeholde en beskrivelse af målsætninger, pædagogiske mål, en beskrivelse af børnene og deres behov samt en angivelse af de pædagogiske retningslinjer. Årsplanen kan også indeholde en begrundet angivelse af belægningsprocent, institutionens budget og økonomi, evaluering af planerne, herunder med inddragelse af børn, forældremyndighedsindehavere eller faktiske forsørgere samt personale. Den pædagogiske årsplan kan ligeledes angive de aktiviteter og strukturer, der foregår i dagligdagen, ligesom der kan være redegjort for traditioner, særlige aktiviteter i det nye år, forældresamarbejde og –aktiviteter, personalesamarbejde og –aktiviteter og om særlige indsatsområder, eksempelvis i forhold til det kommende år.

Til stk. 3

Bestemmelsen relaterer sig til sidste led i stk. 2, hvoraf det fremgår, at daginstitutionens leder også skal udarbejde budget for daginstitutionen. Budgettet skal udarbejdes efter retningslinjer, der udstikkes af kommunalbestyrelsen. Almindeligvis fastsættes retningslinjer for budgetudarbejdelsen i forhold til selvejende institutioner af institutionens bestyrelse, hvilket også gælder i relation til selvejende daginstitutioner. Dette gælder imidlertid ikke i forhold til selvejende daginstitutioner, som kommunalbestyrelsen har indgået driftsoverenskomst med, idet retningslinjerne i disse tilfælde udstikkes af kommunalbestyrelsen.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreførelse af § 19 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver som et mere specifikt ansvarsområde, at daginstitutionens leder skal sikre registrering af brugerne af daginstitutionen i form af indskrevne børn og forældremyndighedsindehavere eller faktiske forsørgere. Der udarbejdes samtidig en fremmødeprotokol, hvoraf det dagligt skal fremgå, hvilke børn, der er mødt op.

Til stk. 2

Bestemmelsen om at fremsende fremmødeprotokollen til kommunalbestyrelsen relaterer sig til kommunalbestyrelsens egenskab af tilsynsmyndighed, ligesom kommunalbestyrelsen herved ligeledes kan vurdere benyttelsen af daginstitutionen.

Til § 18

Bestemmelsen er ny og betyder, at kommunalbestyrelsen under ganske særlige omstændigheder kan friholde daginstitutionens leder fra administrative opgaver. Daginstitutionens leder vil dog fortsat være afskåret fra at indgå i stuenormeringen, jf. § 19, stk. 2.

En anvendelse af bestemmelsen forudsætter imidlertid, at den ansættende myndighed til en hver tid kan godtgøre, at de i forslaget regulerede opgaver løses tilfredsstillende.

Til § 19

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 17 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Bestemmelsens 1. pkt. er en videreførelse af § 17, stk. 1, 1. led i den gældende landstingsforordning.

Bestemmelsen udgør hovedreglen i forbindelse med ansættelse af daginstitutionens daglige leder og består af et kvalitativt krav til daginstitutionens leder vedrørende en bestemt uddannelsesmæssig baggrund. Bestemmelsens uddannelsesmæssige krav kan ikke udstrækkes til at omfatte krav om medlemskab af bestemte faglige organisationer, idet den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning ifølge retspraksis bl.a. forbyder forskelsbehandling som følge af organisationsmæssigt tilhørsforhold.

I bestemmelsens 2. pkt. foreslås indsat en undtagelsesregel, som betyder, at ansættelsesmyndigheden under særlige omstændigheder kan beslutte at ansætte en ansøger med en anden relevant uddannelsesmæssig baggrund. Bestemmelsen er affattet på baggrund af PIP's høringsvar i forbindelse med forslagets 1. høring. Dette betyder i forhold til lederstillingen, at

andre med relevante uddannelser kan ansættes, hvis det ikke har vist sig muligt at ansætte en pædagogisk uddannet leder.

Den endelige afgørelse af, hvilke andre uddannelser eller erhvervs erfaring, der kan begrunde ansættelse, træffes konkret af ansættelsesmyndigheden i forbindelse med ansøgningsproceduren. Anden relevant uddannelse kan eksempelvis bestå af uddannelser som lærer, børneforsorgs-, fritids-, børnehave- eller høretalepædagog. Derudover kan der være tale om forskellige assistentuddannelser, såsom omsorgsassistent og socialassistent. Herudover vil uddannelser, der svarer til de nævnte uddannelser kunne være relevante. For så vidt angår relevant erhvervs erfaring kan dette omhandle personer, som i en årrække har været beskæftiget inden for førskoleområdet, for eksempel som socialmedhjælper eller barnehjælper, eventuelt suppleret med relevant efteruddannelse.

Til stk. 2

Bestemmelsens 1. pkt. er en videreførelse af § 17, stk. 1, 2. led i den gældende landstingsforordning om, at daginstitutionens leder ikke medregnes i stuenormeringen. Bestemmelsen skyldes hensynet til, at daginstitutionens leder har en række administrative opgaver i daginstitutionen, hvorfor lederen ikke bør henregnes under det pædagogiske personale.

I det forslag, der blev sendt i høring 1. gang, blev der foreslået indsat en undtagelsesbestemmelse, som muliggør placering af daginstitutionens leder i stuenormeringen. Den pågældende bestemmelse er imidlertid nu udgået af forslaget på baggrund af PIP's høringssvar i forbindelse med forslaget 1. høring. Den nuværende affattelse af stk. 2 er således nu i overensstemmelse med den gældende landstingsforordnings bestemmelse om samme. Dette begrundes først og fremmest i ønsket om en kobling mellem administrative og ledelsesmæssige forhold og den pædagogiske indsats.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 17, stk. 2 i den gældende landstingsforordning, hvoraf det fremgår, at ansættelse sker efter indstilling fra brugerforsamlingen. Bestemmelsen forslås i den forbindelse ændret, således at indstillingen ikke fremsendes af den samlede brugerforsamling, men i stedet af et udvalg under brugerforsamlingen.

Om baggrunden for ændringen henvises til det under de almindelige bemærkninger i afsnit b anførte.

Det skal samtidig fremhæves, at indstillingen ikke berører kommunalbestyrelsens ansættelseskompetence, idet en indstilling retlig sidestilles med en anbefaling, som ikke i juridisk forstand forpligter modtageren. Den egentlige ansættelsesbeføjelse vil derfor fortsat henhøre under kommunalbestyrelsen.

Til § 20

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende landstingsforordnings § 20.

Til stk. 1

Bestemmelsens mindstekrav vedrørende personalenormering i daginstitutioner skyldes et betydeligt politisk ønske om at sikre en høj kvalitativ standard for det pædagogisk målrettede arbejde, der foregår i daginstitutioner, der i henhold til § 10, stk. 1 bl.a. defineres ud fra institutionernes pædagogisk uddannede personale.

Derudover fremgår det af bestemmelsen, at personalenormeringen tager udgangspunkt i en børnegruppe, hvor der skal være en normering på 1 pædagog, 1 pædagogisk uddannet og 1 medhjælper. Med pædagogisk uddannet forstås ikke alene pædagoger, men også barnemedhjælpere, socialassistenter, socialmedhjælpere og social- og sundhedshjælper, som sidestilles med socialhjælper. Det skal samtidig bemærkes, at praktikanter, vikarer og støttepersoner ikke indgår i normeringen.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver mindstekrav til det personale, som skal være beskæftiget inden for daginstitutionens åbningstid, hvilket vil sige i de perioder, hvor der er børn i institutionen. Bestemmelsen skyldes hensynet til kvaliteten i daginstitutionen.

Til stk. 3

Kommunalbestyrelsen må, jf. stk. 4, efter de konkrete omstændigheder vurdere, hvor mange køkken- og rengøringsmedarbejdere, der er nødvendige for at sikre de hygiejniske forhold i institutionen.

Til stk. 4

Det fremgår af bestemmelsen, at spørgsmålet om den enkelte daginstitutioners personalenormering henhører under kommunalbestyrelsens kompetence, hvilket skal sammenholdes med mindstekravene i stk. 1-3.

Med hensyn til kommunalbestyrelsens udarbejdelse af retningslinjer for ansættelse af personale udover lederen forstås fastsættelse af procedure og kriterier, der kan inddrages i forbindelse af ansættelse af personale. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det pågældende personale ansættes af kommunalbestyrelsen, som altså også skal udarbejde retningslinjer om ansættelse i kommunens daginstitutioner, hvilket hænger sammen med, at de konkrete opgaver i forbindelse med ansættelsen, herunder i form af ansættelsessamtaler m.m. typisk vil blive varetaget af lederen. Endvidere vil kommunalbestyrelsen i forhold til udarbejdelse af retningslinjer for personalenormering efter omstændighederne skulle inddrage gældende overenskomster for berørte faggrupper.

Derudover forpligtes kommunalbestyrelsen til at tage stilling til konsekvenserne af manglende mulighed for at opfylde indholdet af mindstekravet i stk. 2, jf. bestemmelsens 2. pkt. Det kan i den forbindelse fastsættes, at der skal etableres en bagvagtfunktion, hvis daginstitutionens leder skal indgå i beredskabsplanen. Det fremgår heraf, at der kun midlertidigt kan dispenseres fra mindstekravet, hvorfor dette alene kan ske for kortere perioder, ligesom omfanget heraf må vurderes konkret.

Til § 21

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 21 i den gældende landstingsforordning og knytter sig til ønsket om at inddrage forældre, faktiske forsørgere m.v. i opgaver med direkte relation til børnene og daginstitutionens dagligdag.

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvem der sidder i brugerbestyrelserne, ligesom benævnelsen ”faktiske forsørgere” oftest vil være ensbetydende med barnets forældre. Anvendelsen af denne benævnelse skyldes hensynet til, at der vil være tale om personer med tilknytning til barnet, der fysisk er placeret nærmest barnet og dermed den pågældende daginstitution. Hvis en forældremyndighedsindehaver f.eks. er bortrejst på uddannelsesophold, og barnet i den pågældende periode bor hos et familiemedlem, vil sidstnævnte i egenskab af faktisk forsørger kunne deltage i brugerforsamlingen. Det er i øvrigt ikke et krav, at samtlige faktiske forsørgere eller hele personalet deltager, idet bestemmelsen skal ses som en mulighed for, at især de faktiske forsørgere, der er til stede i barnets dagligdag, får indblik i og indflydelse på daginstitutionens virke. Herved sikres der også disse personer mulighed for at deltage i og få indflydelse på deres børns daginstitutionsoophold efter interesse og behov.

På baggrund af høringsvar fra Qeqqata Kommunua i forbindelse med forslaget 1. høring foreslås antallet af indkaldelser til brugerforsamlingsmøder ændret til mindst 3 i stedet for 4. Dette begrundes med, at der sideløbende årligt skal afholdes mindst 2 samtaler med de faktiske forsørgere, jf. § 14, stk. 3, idet mødeantallet ellers kan blive for omfattende.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver brugerforsamlingens funktioner, som kan inddeles i strategiske og praktiske opgaver. På det strategiske niveau skal brugerforsamlingen deltage i udarbejdelsen af pædagogiske årsplaner og påse, om disse indfries. På det mere praktiske plan vedrørende daginstitutionens indretning og i forhold til børnenes dagligdag kan det omhandle initiativer vedrørende fysiske forbedringer af daginstitutionen i form af f.eks. ændring af lejeplads, ligesom det kan dreje sig om ekskursioner, beslutning om tilbud af morgenmad og anden kost, tandpleje, afholdelse af fødselsdage, socialt samvær, kultur, fremmøde m.m.

Derudover fremgår det af bestemmelsens nr. 6, at brugerforsamlingen nedsætter et udvalg, der skal forestå indstilling af ansættelse af daginstitutionens leder til kommunalbestyrelsen. Som beskrevet ovenfor under de almindelige bemærkninger, vil det ikke længere være påkrævet, at alle medlemmerne af brugerforsamlingen skal deltage i udarbejdelsen af en indstilling, hvilket ud fra praktiske hensyn må antages at forenkle indstillingsarbejdet.

Det af brugerforsamlingen nedsatte udvalgs indstilling fremsendes dog på vegne af brugerforsamlingen.

På baggrund af høringssvar fra KANUKOKA og Qeqqata Kommunias i forbindelse med forslaget 1. høring foreslås det, at personalet i daginstitutionen præsenteres i udvalget uden stemmeret. Tilføjelsen betyder, at fagpersoner kan være repræsenteret, ligesom personalet kan holde sig orienteret omkring ledelsesspørgsmålet.

At daginstitutionens personale ikke deltager i indstillingsprocessen skyldes hensynet til almindelige habilitetsregler, som skal sammenholdes med, at lederen jo efterfølgende vil få instruktionsbeføjelse i forhold til personer, der har medvirket ved lederens ansættelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver brugerforsamlingens måde at træffe afgørelser på, ligesom bestemmelsen kan være et incitament til at deltage i brugerforsamlingens arbejde.

Endvidere har kommunalbestyrelsen mulighed for at standardisere de forskellige brugerbestyrelser arbejds gange ved at udarbejde en fælles standardforretningsorden for kommunens brugerforsamlinger.

Til stk. 4

Bestemmelsen betyder, at brugerforsamlingen giver beslutningskompetence til ad hoc grupper, hvis afgørelser dog fortsat træffes på vegne af brugerforsamlingen.

Til stk. 5

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat på baggrund af Qeqqata Kommunias høringssvar i forbindelse med forslaget 1. høring. Forpligtelsen til at udarbejde referater af alle møder har til hensigt at give de ansvarlige for daginstitutionerne et overblik over, hvilke emner der er blevet drøftet. Referaterne kan herefter, efter at være blevet afleveret til kommunalbestyrelsen, samles på f.eks. daginstitutionskontoret.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreførelse af § 22 i den gældende landstingsforordning og svarer til, hvad der almindeligvis gælder for organisationen i selvejende institutioner, der ledes af en

bestyrelse, ligesom selvejende institutioner også er kendetegnet ved, at de hviler på et privatretligt grundlag uanset karakteren af de aktiviteter, institutionerne udfører.

Det afgørende i forhold til benævnelsen ”selvejende” består i, at institutionerne drives med egen formue uafhængigt af andre, hvilket navnlig vil være stiftere, organisationer, andre institutioner, det offentlige m.v.

Til stk. 1

Bestemmelsen genspejler, hvad der almindeligvis gælder i forhold til ansættelse af den daglige ledelse inden for selvejekonstruktioner, hvor den daglige leder ansættes af bestyrelsen.

Det fremgår samtidig af bestemmelsen, at bestyrelsen er institutionens øverste myndighed og derfor har det overordnede ansvar for institutionens virksomhed, herunder i forhold til f.eks. overholdelse af en eventuel driftsoverenskomst.

Til stk. 2

Derudover fremgår det, at bestyrelsen fastsætter retningslinjer for ansættelse af institutionens øvrige personale, som i selvejende institutioner typisk ansættes af den daglige leder med henblik på sikring af en entydig kommandostruktur og referenceramme i institutionen. Den mere præcisere organisering af en selvejende institution, herunder i forhold til ansættelsesforhold, vil imidlertid fremgå af institutionens egen vedtægt.

Til § 23

Bestemmelsen er i det hele en videreførelse af § 23 i den gældende landstingsforordning og indeholder en definition af forskellige dagplejeformer.

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder en definition af begrebet dagpleje i modsætning til daginstitutioner.

Bestemmelsen skaber mulighed for at etablere privat dagpleje, dog således at kravet om, at pasningstilbuddet også i disse tilfælde skal være pædagogisk udviklende. Herved forstås, at der i forbindelse med pasningstilbuddet skal udføres aktiviteter, der er målrettet børnenes udviklingstrin.

Bestemmelsen indeholder ikke en forudsætning om, at dagplejeren skal være pædagogisk uddannet.

Som det fremgår af bestemmelsens ordlyd, kan dagplejen foregå i dagplejerens private hjem, men bestemmelsen skaber samtidig mulighed for at dagplejen kan foregå på andre lokaliteter,

herunder på et offentligt forsamlingssted i form af f.eks. en skole eller et hus, som stilles til rådighed af kommunal- eller bygdebestyrelsen.

Bestemmelsen hjemler ligeledes mulighed for, at flere dagplejere benytter et fælles sted til børnene, hvilket eksempelvis kan dreje sig om et servicehus eller et forsamlingshus. Den afgørende forskel i forhold til daginstitutioner består i, at dagplejen finder sted i nogle fysiske rammer i form af et hjem eller et forsamlingshus, som ikke udtrykkeligt er indrettet efter børnenes behov.

Til stk. 2

Bestemmelsen omhandler kommunal dagpleje, som er karakteriseret ved det kommunale ansættelsesforhold, ligesom denne form for dagpleje, uanset den finder sted i f.eks. et privat hjem, i det hele er etableret og formidlet af kommunalbestyrelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen definerer privat dagpleje, hvorved forstås, at dagplejen er etableret udenom kommunalbestyrelsen, ligesom dagplejeren ikke er kommunalt ansat, således at dagplejeren typisk vil blive aflønnet af f.eks. de faktiske forsørgere. Den private dagplejer vil samtidig selv forestå etableringen af dagplejen og optagelsen af børnene.

Det skal herudover bemærkes, at privat dagpleje i denne forstand ikke omfatter privat pasning, hvor f.eks. et familiemedlem passer barnet uden betaling herfor. Den væsentligste forskel på privat dagpleje og privat pasning består i spørgsmålet om betaling samt pasningsforholdets længde og hyppighed. Den omstændighed, at et barn passes en enkel aften mod betaling, vil derfor ikke medføre, at forholdet anses for privat dagpleje som følge af den manglende regelmæssighed i pasningen.

Bestemmelsens sidste pkt. henviser til, at privat dagpleje skal ske efter samme regler, som kommunal dagpleje, bl.a. i forhold til godkendelse, jf. f.eks. § 24.

Til § 24

Bestemmelsen er en videreførelse af § 24 i den gældende landstingsforordning og vedrører godkendelse af den enkelte dagplejer og dagplejehjemmet som sådan.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der ikke kan modtages børn i dagpleje, førend de pågældende dagplejere og dagplejehjem er blevet godkendt af kommunalbestyrelsen på baggrund af ansøgning om godkendelse. Det skal hertil bemærkes, at kommunalbestyrelsens afgørelse i forhold til godkendelsesspørgsmålet kan indbringes for Det Sociale Ankenævn, jf. § 31.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter nogle konkrete kvalifikationskrav til dagplejeren, som er en forudsætning for at kunne imødekomme børnenes behov og mulighederne for at tilbyde pædagogisk udviklende aktiviteter.

At dagplejeren forudsættes at være sund og rask knytter sig til dagplejerens ansvar i forbindelse med at have børn i sin varetægt, hvilket kræver, at dagplejeren skal have de fornødne personlige ressourcer til at drage omsorg for børnene. Der er i øvrigt ikke indsat nogen aldersmæssige kriterier med henblik på at kunne varetage hvervet som dagplejer, men det må henhøre under kommunalbestyrelsens godkendelseskompetence at vurdere, om dagplejeren har en vis personlig modenhed og erfaring med henblik på at kunne imødegå de problemstillinger, der kan opstå i forbindelse med arbejdet som dagplejer. Hertil kommer, at dagplejeren skal have fysisk og psykisk overskud til at kunne bestride hvervet, hvilket også er baggrunden for, at dagplejeren skal dokumentere sine helbredsforhold ved fremlæggelse af en helbredserklæring.

Det tilsvarende krav til medlemmerne af dagplejerens husstand begrundes i, at disse personer har mulighed for regelmæssig kontakt med barnet i forbindelse med barnets ophold i dagplejehjemmet.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en videreførelse af § 24, stk. 3 i den gældende landstingsforordning og har til hensigt at beskytte børnene i den periode børnene er i andres varetægt i lighed med lovgivningen vedrørende børneattester.

Den gældende Inatsisartutlov om børneattester i form af Inatsisartutlov nr. 8 af 19. maj 2010 om pligt til at indhente børneattester gælder alene i forhold til personer, der er direkte beskæftiget med børnene, hvorfor børneattester som altovervejende hovedregel ikke kan indhentes på medlemmerne af dagplejerens husstand.

Børneattester indeholder desuden alene oplysninger i relation til visse sædelighedsdelikter, hvorimod børneattester ikke angiver, om den, som oplysningerne angår, tidligere har begået personfarlig kriminalitet, herunder i forhold til børn. Derfor suppleres børneattestlovgivningen med nærværende bestemmelse, hvorefter det påhviler de ansættende eller godkendende myndigheder at få sikret sig, at dagplejeren ikke har begået nogle af de i bestemmelsen angivne lovovertrædelser inden for de seneste 2 år. Dette kan den ansættende eller godkendende myndighed sikre sig, ved enten at kræve forevisning af private straffeattester eller ved selv at indhente en såkaldt offentlig straffeattest, selv om der også samtidig skal indhentes børneattester i medfør af førnævnte anden lovgivning.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens sidste led, at der heller ikke må have været smitsomme sygdomme i dagplejehjemmet, hvilket har til hensigt at beskytte børn mod unødigt eksponering for eksempelvis smittefarlige sygdomme. Med smitsomme sygdomme forstås sygdomme, som reguleres af landstingsforordning nr. 20 af 12. november 2001 om civile foranstaltninger mod smitsomme sygdomme. Det fremgår heraf, at der er tale om alvorligere sygdomme end eksempelvis forkølelse, influenza m.m.

Til stk. 4

Her vil der således ikke stilles lovkrav om indhentelse af relevante oplysninger i forhold til f.eks. medlemmerne af dagplejerens husstand, hvilket begrundes med, at husstanden næppe vil få kontakt med børnene, når dagplejen foregår på et offentligt sted.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens tilsynspligt efter § 5, stk. 2, hvorefter kommunalbestyrelsen skal påse og vurdere de fysiske forhold, under hvilke dagplejen skal foregå.

Det er i forhold til børnene således kommunalbestyrelsens ansvar at sikre sig, at de fysiske rammer for dagplejen er tilfredsstillende.

Som konsekvens af bestemmelsen kan kommunalbestyrelsen vurdere stedets fysiske rummelighed i forhold til antallet af børn, eventuelle røg- og lydgener, hygiejne, muligheder for udendørs aktiviteter, herunder sikkerhed i forhold til farligt materiale og løstgående dyr, varmekonforhold, mulighed for at børnene kan hvile sig og spørgsmålet om, hvor mange børn, der opholder sig på stedet til dagligt.

Det er som nævnt kommunalbestyrelsen, der foretager vurderingen i forbindelse med godkendelse, jf. § 24 og i forbindelse med tilsynet, jf. § 5, ligesom vurderingen kan delegeres til et relevant udvalg eller forvaltningsgren, hvilket imidlertid ikke samtidig forskyder ansvaret.

Til § 25

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende landstingsforordnings § 25 og regulerer antallet af børn i dagplejehjemmet.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at kommunalbestyrelsen i forbindelse med godkendelsen, jf. § 24, maksimalt kan give tilladelse til dagpleje af 4 børn. Bestemmelsens 2. pkt. betyder, at hvis dagplejeren selv har 3 børn under 6 år i dagplejehjemmet, kan der maksimalt gives tilladelse til yderligere 2 børn i dagplejehjemmet.

Til stk. 2

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om midlertidig overbelægning som en undtagelse til stk. 1, ligesom omfanget af overbelægning og længden af den afgrænsede periode aftales ved overenskomst mellem Selvstyret og de forhandlingsberettigede parter.

Til § 26

Bestemmelsen er i al væsentlighed en videreførelse af § 26 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Benævnelsen ”forældremyndighedsindehavere” er i øvrigt foreslået udgået i denne bestemmelse, hvilket skyldes, at deltagelse i brugerforsamlingen forudsætter en fysisk tilstedeværelse, hvilket skal sammenholdes med, at der vil være sammenfald mellem forældremyndighedsindehaveren og den fysiske forsørger, hvis barnet normalt bor hos forældremyndighedsindehaveren.

Under alle omstændigheder lægges det til grund, at det er den eller de personer, som barnet bor hos, som skal deltage i brugerforsamlingen. Af ressourcemæssige årsager fremgår det af bestemmelsens 2. pkt., at der kan etableres en fælles brugerforsamling for alle dagplejere i samme by eller bygd.

En sådan fælles brugerforsamling skal dog tage hensyn til de forskelligheder, der måtte være mellem de enkelte dagplejetilbud.

Det er i øvrigt ikke et krav, at samtlige faktiske forsørgere deltager, idet bestemmelsen skal ses som en mulighed for, at de faktiske forsørgere, der er til stede i barnets dagligdag, får indblik i og indflydelse på daginstitutionens virke. Herved sikres der også disse personer mulighed for at deltage i og få indflydelse på deres børns dagplejeophold efter interesse og behov.

I forhold til den gældende bestemmelse foreslås antallet af brugerforsamlingsmøder ændret til mindst 3 i stedet for mindst 4. Dette er foranlediget af bl.a. hørings svar fra Qeqqata Kommunia, som i forbindelse med forslagets 1. høring påpegede, at mindst 4 møder er for meget. Dette skal ses i lyset af det begrænsede antal af dagplejere navnlig i bygder og yderdistrikter. Ved at fastsætte antallet af brugerforsamlingsmøder til mindst 3 sikres fortsat hensynet til regelmæssig drøftelse og gennemgang af brugerforsamlingens opgaver.

Til stk. 2

Bestemmelsen beskriver brugerforsamlingens opgaver, som omhandler aktiviteter, der kan udføres i dagplejen.

De i nr. 1 nævnte opgaver kan omhandle særlige aktiviteter som eksempelvis udflugter, introduktion og orientering omkring skolegang, eller fokus på særlige emner, som der tages op i dagplejeforløbet.

Bestemmelsens nr. 2 kan omfatte f.eks. maden i dagplejen, daglige rutiner, brug af særlige redskaber, legetøj, tv, m.v.

Som det fremgår, har brugerforsamlingen ikke til opgave at deltage i udarbejdelsen af pædagogiske årsplaner, opfølgning på disse eller komme med forslag til indretning af fysiske rammer eller indstilling i forbindelse med ansættelsesforhold i lighed med daginstitutionernes brugerforsamlinger, idet disse opgaver ikke er relevante i forhold til dagpleje.

Til stk. 3

Stk. 3 regulerer brugerforsamlingens beslutningsform, ligesom det fremgår, at kommunalbestyrelsen med henblik på at effektivisere brugerforsamlingens arbejde kan udarbejde en standardforretningsorden, som brugerforsamlingen kan benytte som model til at udarbejde sin egen forretningsorden.

Til stk. 4

Med henblik på at effektivisere arbejdet kan brugerforsamlingen nedsætte ad hoc grupper til at undersøge eller løse bestemte problemstillinger.

Til § 27

Bestemmelsen er identisk med § 27 i den gældende landstingsforordning og omhandler andre aktivitetstilbud og udspringer af hensynet til at sikre, at alle børn skal have mulighed for at forberede sig til skolen, uanset om de går i børnehave eller ej.

Bestemmelsens primære formål er at udvikle de børn, som ikke drager fordel af daginstitution eller dagpleje. Som det fremgår, omhandler bestemmelsen tilbud, der rettes mod de børn, der ikke modtager almindelige pædagogisk udviklende dagtilbud i daginstitutioner eller i dagpleje, hvilket kan skyldes, at de passes hjemme eller af et familiemedlem m.v.

Til stk. 1

Bestemmelsen er formuleret som en forpligtelse for kommunalbestyrelsen til vederlagsfrit at tilbyde aktivitetstilbud til børn, der ikke går i f.eks. børnehave eller befinder sig i dagpleje. Det kan dreje sig om udflugter i naturen, ligesom det kan omhandle aktiviteter, der tager afsæt i motion og idræt, initiativer med henblik på at gøre børnene fortrolige med bøger, multimedier, læsefærdigheder m.v. Det kan i den forbindelse oplyses, at der i Kommune Kujalleq 4 timer dagligt er iværksat tilbud til børn uden for dagtilbud.

Til stk. 2

Bestemmelsen definerer ”andre aktivitetstilbud” som deltidstilbud, som gennemføres sammen med en voksen, der ledsager barnet uden nødvendigvis selv at deltage i aktiviteten.

For så vidt angår barnets udviklingsområder henvises til det under bemærkningerne til § 14, stk. 1 anførte vedrørende barnets udvikling.

Med hensyn til det mere indholdsmæssige i aktiviteterne skal det bemærkes, at der kan være tale om samme aktiviteter, som anført i stk. 1, dog med den forskel, at aktiviteterne gennemføres på deltid, ligesom aktiviteten altså skal være målrettet barnets udviklingsområde.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver en forpligtelse for kommunalbestyrelsen til at udpege en koordinator til at etablere og administrere de i stk. 1 og 2 nævnte aktiviteter. Koordinatorfunktionen kan i den forbindelse udøves på deltidsbasis af f.eks. en pædagogisk medarbejder som led i dennes øvrige arbejdsopgaver, ligesom kommunalbestyrelsen også kan beslutte at prioritere funktionen som en fuldtidsstilling.

Bestemmelsen indeholder samtidig en forpligtelse for koordinatoren til at inddrage ressourcer i lokalmiljøet, hvilket f.eks. kan dreje sig om pædagoger, forebyggelseskonsulenter, sundhedssygeplejersker og socialhjælpere, hvilket tilsigter at øge den lokale støtte og opbakning til aktiviteterne.

Til § 28

Bestemmelsen er en videreførelse af § 28 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Bestemmelsen er udtryk for hovedreglen om, at udgifterne til dagtilbud efter denne lov er et kommunalt anliggende. Med henvisningen til § 29 tydeliggøres det, en del af udgifterne dækkes af brugerbetaling. Det er herved præciseret, at udgifter til daginstitutioner, dagpleje og andre aktivitetstilbud i henhold til loven sker både ved kommunal finansiering og ved en vis brugerbetaling, idet § 29 netop omhandler brugerbetaling.

Til stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, at Grønlands Selvstyre kan yde tilskud ved etablering af daginstitutioner. Bestemmelsen indeholder ingen pligt for Selvstyret til at yde tilskud, ligesom det alene omhandler tilskud i forbindelse med oprettelse af daginstitutioner og ikke til driften af disse.

Til § 29

Bestemmelsen er en videreførelse af § 28a i den gældende landstingsforordning, som blev indsat ved Inatsisartutforordning nr. 4 af 19. maj 2010 om ændring af landstingsforordning nr. 10 af 5. december 2008 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at brugerbetalingen fastsættes på grundlag af dels kommunernes udgifter til det kommunale dagtilbud til børn i førskolealderen og dels de økonomiske forhold hos den eller de betalingspligtige. Derfor er det i stk. 2 fastsat, hvem der er betalingspligtig, idet det fremgår, at betalingspligten påhviler den, der varetager barnets faktiske forsørgelse.

Det fremgår samtidig af bestemmelsens 1. pkt., at betalingen sker efter regler fastsat af Naalakkersuisut, hvilket skal sammenholdes med bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 3, hvorefter Naalakkersuisut i bekendtgørelsesform kan regulere betalingsspørgsmålet.

Til stk. 2

Med fastsættelse af, at det er de økonomiske forhold hos den eller de betalingspligtige, der skal lægges vægt på, er det herved tydeliggjort, at det ikke nødvendigvis er forældrenes økonomiske forhold, der skal lægges vægt på. Det afgørende er således, hvem der anses for at være betalingspligtig, hvilket vurderes efter, hvem der varetager barnets faktiske forsørgelse. Dette vil i langt de fleste tilfælde være forældrene, da barnet normalt opholder sig hos forældrene og dermed også faktisk forsørges af forældrene. Men hvis barnet opholder sig fast hos andre end forældrene, og den faktiske forsørgelse derved varetages af andre, vil disse i kraft af forsørgelsesmomentet betragtes som barnets faktiske forsørgere. Hvis barnet opholder sig fast hos den ene af forældrene, vil denne forælder betragtes som den faktiske forsørger.

Til stk. 3

Bestemmelsen udgør bemyndigelsesadgangen for Naalakkersuisut til at udstede en bekendtgørelse, der regulerer betalingen for børns ophold i kommunale dagtilbud til børn i førskolealderen.

Bemyndigelsen er i øvrigt udnyttet til udstedelse af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 4. februar 2011 om takstbetaling for pædagogisk udviklende kommunale dagtilbud til børn i førskolealderen.

Henvisningen til stk. 1 og 2 er indsat for at fremhæve, at det i stedet for forældrene nu er de betalingspligtiges forhold, der er relevante.

Det bemærkes desuden, at bemyndigelsen ligeledes kan benyttes til at fastsætte regler, der præciserer betalingspligten, ligesom der kan fastsættes regler om f.eks. tvangsmæssig udmeldelse som følge af mangelfuld betaling og bestemmelser om fripladser.

Ved begrebet ”indtægtsregulering” forstås det forhold, at betalingen, herunder omfanget af betalingen, kan fastsættes på baggrund af den eller de betalingspligtiges skattepligtige indkomst. Benævnelsen ”betaling” sammenholdt med henvisningen til stk. 1 og 2 skal påpege, at der hermed forstås den eller de betalingspligtiges betaling, ligesom det samme gælder for så vidt angår anvendelse af formuleringen ”indtægtsregulering”, der således skal forstås som den betalingspligtiges indkomst.

Til § 30

Bestemmelsen er en videreførelse af § 29 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at Naalakkersuisut på baggrund af en indstilling herom fra en kommunalbestyrelse kan godkende kommunale forsøgsordninger, hvorved forstås, at der skal være tale om aktiviteter af en begrænset varighed, jf. stk. 2, idet mere permanente ordninger falder uden for bestemmelsen.

Forsøgsordningerne kan omfatte daginstitutioner, dagpleje og andre aktivitetstilbud eller hybrider heraf, jf. stk. 1. Forsøgsordningerne kan dreje sig om særlige måder at indrette dagtilbuddene på, ligesom det kan dreje sig om f.eks. ledelsesstruktur eller samarbejde med andre institutioner m.v.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter en tidsmæssig øvre grænse for forsøgsvirksomhed.

Til stk. 3

Bestemmelsen om udarbejdelse af en redegørelse for forsøgsordningen begrundes i ønsket om at kunne dokumentere ordningens betydning, effektivitet og de eventuelle fordele, som der erfaringsvist blev indhøstet på baggrund af forsøgsordningen. Herudover vil redegørelsen skulle anvendes som led i Naalakkersuisuts overordnede tilsynsforpligtigelse på førskoleområdet.

Til § 31

Bestemmelsen er en videreførelse af § 30 i den gældende landstingsforordning og regulerer rekurspørgsmålet.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at afgørelser vedrørende pladshenvisning og om godkendelse af dagplejere og dagplejehjem kan påklages til Det Sociale Ankenævn. Dette er ensbetydende med, at de fleste afgørelser kan indbringes for kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en endelighedsbestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsernes afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, hvorved først og fremmest forstås Naalakkersuisut.

Bestemmelsen betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse truffet efter regler med hjemmel i forslaget heller ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, hvorved f.eks. en kommunes fastsættelse af betalingssatser heller ikke kan påklages til Naalakkersuisut.

Til § 32

Bestemmelsen er en ikrafttrædelsesbestemmelse.

Til stk. 1

Bestemmelsen regulerer forslagets ikrafttrædelsestidspunkt.

Til stk. 2

Bestemmelsen ophæver den gældende landstingsforordning om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen.

Til stk. 3

Bestemmelsen er udtryk for, at det i en periode er nødvendigt at fastsætte midlertidige regler om fritidshjem, indtil lovgivningen på dette område er blevet revideret.

Til stk. 4

Bestemmelsen betyder, at Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 4. februar 2011 om takstbetaling for pædagogisk udviklende kommunale dagtilbud til børn i førskolealderen og Selvstyrets bekendtgørelse nr. 5 af 13. april 2010 om forholdsregler mod smitsomme sygdomme i pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen opretholdes.